

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 119

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

14 maja 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 393/2009 z dnia 11 maja 2009 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych świec, cienkich świec i podobnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 394/2009 z dnia 13 maja 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 19

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 395/2009 z dnia 13 maja 2009 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009 ... 21

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/380/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 stycznia 2009 r. w sprawie pomocy państwa C 22/07 (ex N 43/07) w odniesieniu do rozszerzenia systemu zwalniającego duńskie przedsiębiorstwa transportu morskiego z podatku dochodowego i ze składek na ubezpieczenie społeczne marynarzy na działalność związaną z pogłębianiem i układaniem kabli (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8886) ⁽¹⁾..... 23

2009/381/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 maja 2009 r. zmieniająca decyzję 2006/771/WE w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urzędów bliskiego zasięgu (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3710) ⁽¹⁾..... 32

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Addendum do DECYZJI KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ATALANTA/3/2009 z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia komitetu uczestników operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu zapobieganie aktom piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii, odstraszenie od nich oraz ich zwalczanie (Atalanta) (2009/369/WPZiB) (Dz.U. L 112 z 6.5.2009) 40

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 393/2009

z dnia 11 maja 2009 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych świec, cienkich świec i podobnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Środki tymczasowe

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1130/2008 z dnia 14 listopada 2008 r. nakładającym tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych świec, cienkich świec i podobnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja wprowadziła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych świec, cienkich świec i podobnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).

1.2. Dalsze postępowanie

- (2) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiając swoje opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypo-

wiedzenie się w formie ustnej. Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

- (3) Po wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych Komisja kontynuowała dochodzenie z uwzględnieniem aspektów interesu Wspólnoty i dokonała dalszej analizy informacji uzyskanych od importerów, detalistów oraz stowarzyszeń handlowych we Wspólnocie.

- (4) Uwzględniono ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony, a w stosownych przypadkach zmieniono odpowiednio tymczasowe ustalenia. W tym celu przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w następujących przedsiębiorstwach:

niepowiązani importerzy we Wspólnocie:

— Koopman International BV, Amsterdam, Niderlandy,

— Salco Group PLC, Essex, Zjednoczone Królestwo.

Wizyty weryfikacyjne odbyły się również na terenie przedsiębiorstw, o których mowa w motywie 31.

- (5) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić nałożenie ostatecznych środków antydumpingowych na przywóz niektórych świec, cienkich świec i podobnych pochodzących z ChRL oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 15.11.2008, s. 22.

- (6) Należy przypomnieć, że dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). W odniesieniu do tendencji mających znaczenie dla oceny szkody Komisja przeprowadziła analizę danych obejmujących okres od roku 2004 do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (7) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wybór roku 2007 na okres objęty dochodzeniem był błędny, ponieważ niektóre wydarzenia, które miały miejsce w latach 2007 i 2008, takie jak zmiany dotyczące subsydium wywozowego i polityki pracy ChRL oraz wahania kursów wymiany walut, odegrały rolę w kontekście analizy szkody.
- (8) Należy zauważyć, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego okres objęty dochodzeniem powinien obejmować okres bezpośrednio poprzedzający wszczęcie postępowania. Należy przypomnieć, że niniejsze dochodzenie zostało wszczęte w dniu 16 lutego 2008 r. Badanie tendencji istotnych dla oceny szkody obejmuje zwykle trzy lub cztery lata poprzedzające wszczęcie postępowania i kończy się wraz z początkiem okresu objętego dochodzeniem w sprawie dumpingu. W konsekwencji zarzut ten został odrzucony.
- (9) Jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała wielkość procentową podaną w motywie 2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, oznaczającą udział producentów skarżących w całkowitej produkcji wspólnotowej.
- (10) Po zbadaniu tego zarzutu należy zauważyć, że wielkość 60 % wskazana w motywie 2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych odnosi się do całkowitego poparcia dla dochodzenia, łącznie ze skarżącymi i producentami wspólnotowymi, którzy poparli skargę i zgodzili się współpracować podczas dochodzenia, a nie do odsetka, jaki stanowi produkcja skarżących w produkcji wspólnotowej. Zostało to potwierdzone w motywie 92 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Co do wartości procentowej wymienionej w motywie 2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, powinna ona zostać zmieniona na „34 %”.
- a także takie samo zastosowanie, i że można je w dużym stopniu stosować wymiennie.
- (13) Uwagi zgłoszone wówczas przez zainteresowane strony nie uzasadniały wykluczenia niektórych typów świec, a zwłaszcza świec określanych jako „wymyślne” lub „ozdobne”, z zakresu dochodzenia. Strony nie przedstawiły żadnej propozycji co do określenia cech wyróżniających, które pozwoliłyby na dokonanie jasnego rozróżnienia między typami świec, które powinny zostać objęte zakresem dochodzenia, a tymi, które należy z tego zakresu należy wykluczyć. Co więcej, wbrew niektórym stwierdzeniom, dochodzenie nie wykazało wśród przedsiębiorstw objętych próbą znaczących rozbieżności w zakresie dumpingu i szkody w zależności od typu świec. Uznano zatem wstępnie, że wszystkie typy świec objętych niniejszym dochodzeniem stanowią część tego samego produktu i powinny być objęte dochodzeniem.
- (14) Po nałożeniu środków tymczasowych ponownie stwierdzono, że producenci eksportujący w ChRL produkują świece w znacznym stopniu wytwarzane ręcznie lub świece ozdobne, poddawane dalszej obróbce. Powtórzono, że są to typy świec wymagające dużego nakładu pracy i że są one produkowane w ograniczonych ilościach przez producentów we Wspólnocie. Ponownie podkreślono również, że postrzeganie świec ozdobnych przez konsumentów jest inne niż w przypadku klasycznych i podstawowych typów świec. I tak na przykład argumentowano, że w odróżnieniu od świec klasycznych, świece ozdobne nie są przeznaczone do spalania lub wykorzystywane w celu dostarczenia ciepła; celem tym jest bowiem przechowywanie ich jako elementów dekoracyjnych w niezmiennym stanie tak długo, jak to możliwe.
- (15) Stwierdzono również, że byłoby stosunkowo łatwo odróżnić świece ozdobne od innych typów świec, takich jak świeczki do podgrzewania oraz cienkie świece, biorąc pod uwagę, że świece ozdobne posiadają co najmniej jedną z następujących cech: (i) są wielokolorowe i składają się z kilku warstw; (ii) mają specjalny kształt; (iii) ich powierzchnia jest rzeźbiona i pokryta zdobieniami; oraz (iv) mają dodatkowe zdobienia z materiałów innych niż воск/parafina.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (11) Produkt objęty postępowaniem został wstępnie zdefiniowany jako niektóre świece, cienkie świece i podobne, inne niż znicze i inne świece do używania na zewnątrz, eksportowane do Wspólnoty i pochodzące z ChRL („świece” lub „produkt objęty postępowaniem”).
- (12) Pomimo że różne typy świec mogą różnić się wielkością, kształtem, kolorem oraz innymi właściwościami, takimi jak zapach itd., do celów nałożenia środków tymczasowych uznano, że wszystkie typy świec objęte definicją produktu objętego postępowaniem mają takie same podstawowe właściwości chemiczne i techniczne,
- (16) Inne zainteresowane strony argumentowały, że świece urodzinowe nie są wytwarzane we Wspólnocie, lecz niemal wyłącznie w ChRL, i dlatego należy je wykluczyć z zakresu niniejszego postępowania.
- (17) Argumentowano również, że tzw. świeczki do podgrzewania mogą zastąpić świece przeznaczone do dostarczania światła, lecz inne typy świec nie mogą zastąpić świeczek do podgrzewania w celu dostarczenia ciepła. Dlatego też te dwa typy produktów nie spełniałyby warunku wymienności, podobnie jak znicze i inne świece do używania na zewnątrz, nieobjęte definicją produktu objętego postępowaniem, i inne typy świec, obejmujące również świeczki do podgrzewania. W związku z tym domagano się, aby świeczki do podgrzewania również zostały wykluczone z niniejszego postępowania.

- (18) Jeśli chodzi o wniosek w sprawie świec ozdobnych, cechy wyróżniające wymienione przez strony są bardzo ogólne i nie pozwoliłyby na dokonanie jasnego rozróżnienia między typami świec, które powinny zostać objęte zakresem dochodzenia, a tymi, które należy z tego zakresu należy wykluczyć i których nie należy obejmować środkami. Wiele podstawowych typów świec ma więcej niż jeden kolor, mogą posiadać szczególnie kształt lub jedno lub więcej dodatkowych zdobień, na przykład w nawiązaniu do szczególnych wydarzeń, jakie obchodzone są corocznie. Co więcej, informacje dostarczone przez strony oraz zgromadzone w ramach dochodzenia, zwłaszcza w odniesieniu do typów produktów oraz numerów kontrolnych produktów zgodnie z ich definicją, nie zawsze pozwalały na dokonanie jasnego rozróżnienia między poszczególnymi typami świec w oparciu o wyżej wymienione cechy. Po pierwsze, należy zauważyć, że fakt, iż niektóre typy produktów rzekomo nie są produkowane przez producentów wspólnotowych, nie musi automatycznie prowadzić do wykluczenia tych typów świec z definicji produktu objętego postępowaniem. Po drugie, nie można wykluczyć, że niektóre typy świec nie są produkowane przez producentów wspólnotowych ze względu na dumping wyrządzający szkodę. W przypadkach tzw. świec urodzinowych, zainteresowane strony nie dostarczyły żadnych dowodów na to, że świece te nie są produkowane we Wspólnocie, nie wyjaśniły również, dlaczego takie świece nie mogłyby być produkowane we Wspólnocie. Ponadto, podobnie jak w przypadku świec ozdobnych, nie dostarczono żadnych jasnych rozróżnień pomiędzy świecami urodzinowymi a innymi typami świec, które pozwoliłyby na ewentualne wykluczenie produktów tego typu. Uwaga ta odnosi się również do tzw. świec wytwarzanych ręcznie. Warto zauważyć, że zgodnie z motywem 26 stwierdzenie, iż świece wytwarzane ręcznie nie są produkowane we Wspólnocie, było błędne.
- (19) W odniesieniu do uwagi na temat wykorzystywania niektórych typów świec: do produkcji światła lub ciepła, w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że różne typy świec mogą być stosowane wymiennie oraz że są one w dużej mierze stosowane dla celów dekoracji wnętrz, a nie głównie do produkcji ciepła. Strony nie dostarczyły żadnej informacji, która zaprzeczałaby temu stwierdzeniu. Jeśli chodzi o znicze oraz inne świece do używania na zewnątrz, potwierdzono, że produkty te można odróżnić od innych typów świec na podstawie kryteriów technicznych i chemicznych wymienionych w motywie 17 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (20) Podsumowując, uznano, że zarzuty wysunięte przez strony nie były wystarczająco precyzyjne i nie zawierały dowodów potwierdzających, iż produkt objęty postępowaniem nie został prawidłowo zdefiniowany w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. W rzeczywistości ustalono, że wszystkie typy świec objęte definicją produktu objętego postępowaniem mają takie same podstawowe właściwości chemiczne i techniczne. Dodatkowo w rozpatrywanej sprawie stwierdzono, że świece mają to samo lub te same zastosowania oraz że można je w wielu przypadkach stosować wymiennie. Produkowane są przez producentów świec w ChRL i wywożone tymi samymi kanałami sprzedaży, stanowią więc część tego samego produktu.
- (21) Wobec braku dalszych uwag dotyczących definicji produktu objętego postępowaniem, motywy 15–23 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- ## 2.2. Produkt podobny
- (22) Niektóre strony zakwestionowały ustalenia dokonane w motywie 28 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym kryteria stosowane w określeniu „produktu podobnego” oparto przede wszystkim na właściwościach technicznych i chemicznych, a także na końcowym zastosowaniu lub funkcjach produktu. Inne czynniki, takie jak kształt, zapach, kolor lub inne cechy wymienione przez zainteresowaną stronę, nie zostały uznane za istotne dla definicji produktu podobnego. Rzeczywiście, ewentualne różnice w wielkości nie mają wpływu na definicję produktu objętego postępowaniem ani produktu podobnego, przede wszystkim z tego względu, że nie można dokonać jasnego rozróżnienia między produktami należącymi do tego samego produktu pod względem ich podstawowych właściwości technicznych i chemicznych, ich zastosowania końcowego i ich postrzegania przez użytkowników.
- (23) W tym kontekście należy podkreślić, że strony nie zakwestionowały faktu, że wszystkie typy świec mają takie same podstawowe właściwości chemiczne i techniczne ani że wszystkie typy świec są wytwarzane z tego samego surowca, głównie wosku, przez tych samych producentów i że w przypadku wywozu sprzedawane są poprzez te same kanały sprzedaży lub podobnym konsumentom na rynku Wspólnoty.
- (24) Główne argumenty wysuwane przez zainteresowane strony opierały się na fakcie, że typy świec produkowane w ChRL i wywożone do Wspólnoty nie są podobne do typów, które wytwarzane są we Wspólnocie przez producentów wspólnotowych. Wszystkie skargi zostały szczegółowo rozpatrzone, lecz nie dostarczyły żadnych nowych elementów merytorycznych w stosunku do zarzutów i ustaleń poczynionych w ramach ich rozpatrywania na etapie tymczasowym.
- (25) Uwaga przedstawiona w motywie 14, dotycząca definicji produktu objętego postępowaniem, została zgłoszona również w kontekście produktu podobnego. Stwierdzono, że producenci eksportujący w ChRL produkują świece w znacznym stopniu wytwarzane ręcznie lub świece ozdobne wymagające dużego nakładu pracy, poddawane dalszej obróbce i o różnych szczególnych kształtach, które nie są produkowane, nawet w ograniczonych ilościach, przez producentów wspólnotowych. Argumentowano zatem, że świece tego typu nie są podobne do świec produkowanych przez producentów wspólnotowych.

- (26) Jednakże dochodzenie wykazało, że wniosek ten nie jest prawidłowy. Choć producenci ujęci w definicji przemysłu wspólnotowego zdają się koncentrować na segmencie rynku świec podstawowych, to jednak dostępne informacje wskazują na to, że w niektórych państwach członkowskich, takich jak Estonia, Francja, Niemcy, Grecja, Włochy, Polska i Słowenia, wielu producentów wspólnotowych produkuje świece ozdobne, w tym świece wytwarzane ręcznie i wymagające dużego nakładu pracy.
- (27) Biorąc pod uwagę oświadczenia złożone przez zainteresowane strony i dowody przez nie dostarczone oraz wszystkie pozostałe informacje udostępnione w wyniku dochodzenia, uznano, że produkt objęty postępowaniem oraz świece produkowane i sprzedawane przez producentów eksportujących na ich rynkach krajowych oraz przez producentów we Wspólnocie, która posłużyła również jako kraj analogiczny do celu ustalenia wartości normalnej względem ChRL, można uznać za produkty podobne zgodnie z art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Produkty te mają w istocie te same podstawowe właściwości techniczne i chemiczne oraz te same lub podobne podstawowe zastosowania.

3. KONTROLA WYRYWKOWA

3.1. Kontrola wyrywkowa producentów i importerów wspólnotowych oraz producentów eksportujących w ChRL

- (28) Wobec braku uwag dotyczących kontroli wyrywkowej producentów i importerów wspólnotowych oraz producentów eksportujących w ChRL, które mogłyby zmienić ustalenia poczynione na etapie tymczasowym, motywy 31–40 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

3.2. Badanie indywidualne

- (29) Jak wskazano w motywach 41–43 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wniosek o badanie indywidualne („BI”) złożony przez jednego z producentów eksportujących zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie mógł zostać przyjęty, ponieważ uniemożliwiałby na tym etapie zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie.
- (30) Jednakże w bieżących okolicznościach uznano, że z administracyjnego punktu widzenia możliwe jest przychylenie się do tego jedynego uzasadnionego wniosku po nałożeniu środków tymczasowych.
- (31) Dlatego też wizyta weryfikacyjna odbyła się w siedzibie następującego przedsiębiorstwa w ChRL:

— M.X. Candles and Gifts (Taicang) Co., Ltd, Taicang.

Ponadto wizyty weryfikacyjne odbyły się u następujących powiązanych z tym przedsiębiorstwem importerów we Wspólnocie:

— Müller Fabryka Świec SA, Grudziądz, Polska,

— Gebr. Müller Kerzenfabrik AG, Straelen, Niemcy.

4. DUMPING

4.1. Stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (32) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo, w stosunku do którego zastosowano art. 18 rozporządzenia podstawowego, zakwestionowało ustalenia Komisji. Przede wszystkim przedsiębiorstwo to powtórzyło zarzut wysunięty na etapie tymczasowym, nie dostarczając jednak żadnych dowodów, które uzasadniałyby zmiany w ustaleniach tymczasowych.
- (33) Wobec powyższego motywy 44–47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

4.2. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (34) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń pięciu chińskich producentów eksportujących, którym nie przyznano traktowania na zasadach rynkowych, zakwestionowało te ustalenia.
- (35) W przypadku eksportera, który nie był w stanie wykazać zgodności z kryteriami 1 i 3 określonymi w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, dowodzone, że kryterium 1 wymienione w tym przepisie zostało spełnione, ponieważ wkład finansowy państwa przeznaczony na budowę na przykład ośrodka technologicznego przez małe lub średnio przedsiębiorstwo (MŚP) byłby również dostępny w krajach posiadających gospodarkę rynkową. Argumentowano również, że w innym postępowaniu antydumpingowym subsydlum otrzymane przez inne przedsiębiorstwo nie pozbawiło tego przedsiębiorstwa MET.
- (36) Jeśli chodzi o pierwszy argument, należy zauważyć, że instytucje wspólnotowe przeprowadzają ocenę MET na podstawie art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a nie w oparciu o ogólne porównania warunków rynkowych, w jakich działają przedsiębiorstwa w ChRL, z warunkami, w jakich działają przedsiębiorstwa w krajach posiadających gospodarkę rynkową. Argument ten musiał zatem zostać odrzucony. Jeśli chodzi o drugą uwagę, należy podkreślić, że każde dochodzenie antydumpingowe prowadzone jest odrębnie, a wnioski z poszczególnych dochodzeń opracowywane są w kontekście i w obliczu okoliczności danej sprawy. Ponadto charakter, częstotliwość oraz otoczenie gospodarcze związane z przyznaniem udziału państwa w rozpatrywanej sprawie wskazywały na brak zgodności z kryterium 1 wymienione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Argument ten musiał zatem zostać odrzucony.

- (37) Ten sam eksporter, w odniesieniu do kryterium 3 wymienionego w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, twierdził, jakoby wszelkie istotne dokumenty, które zostały dostarczone, wykazywały, iż cena zapłacona za prawa do użytkowania gruntów została ustalona w wyniku otwartych negocjacji z władzami lokalnymi, co oznacza, że cena ta oparta została na wartościach rynkowych.

- (38) Wobec tego należy zauważyć, że wspomniane dokumenty, na których oparto ceny praw do użytkowania gruntów, pochodzą z roku 1997 i umożliwiły one temu eksporterowi nabycie tych praw na czas nieokreślony za cenę ustaloną wówczas. Wobec nieuwzględnienia żadnych podwyżek cen między rokiem 1997 a datą faktycznego przekazania praw do użytkowania gruntów oraz wobec braku jakiegokolwiek wyceny gruntów bądź jakiegokolwiek sprawozdania z wyceny, eksporter ten nie był w stanie wyjaśnić, na jakiej podstawie ustalono cenę transferową za prawa do użytkowania gruntów.
- (39) Z powyższego wynika, że w odniesieniu do tego eksportera nie zostały spełnione kryteria 1 i 3 określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, wobec czego ustalenia poczynione na etapie tymczasowym muszą zostać potwierdzone.
- (40) Jeden z eksporterów, który nie spełniał kryterium 2 wymienionego w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, twierdził, że spełniał to kryterium, ponieważ wbrew ustaleniom poczynionym na etapie tymczasowym (motyw 53 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych) wkład finansowy przekazany dwóm członkom kierownictwa nie powinien być postrzegany jako „pożyczka”. Wkład ten, jak twierdził, powinien być raczej postrzegany jako środki na fundusz rezerwowy.
- (41) W związku z tym należy zauważyć, że fundusz rezerwowy to rubryka w bilansie, która obejmuje wyłącznie projekty dotyczące długoterminowych inwestycji kapitałowych lub innych dużych wydatków przewidywanych na przyszłość. Po ujęciu w bilansie środki z tego funduszu mogą zostać wykorzystane wyłącznie na finansowanie projektów dotyczących wydatków kapitałowych, na które zostały pierwotnie przeznaczone, z wykluczeniem wszelkich nieprzewidzianych okoliczności.
- (42) Z protokołu posiedzenia zarządu wynika wyraźnie, że środków tych nie przeznaczono na takie cele. Co więcej, poszczególne pozycje zostały zaksięgowane w bilansie pod rubryką „inne należności”, która zazwyczaj obejmuje krótkoterminowe pożyczki i zaliczki dla właścicieli i pracowników.
- (43) Dlatego też można uznać, że środki finansowe przyznane tym dwóm osobom nie były przeznaczone na kapitał rezerwowy, lecz na dostarczenie środków pieniężnych bez odpowiedniej podstawy prawnej, zwłaszcza wobec braku umowy określającej terminy zwrotu pożyczki oraz naliczanych odsetek. W każdym przypadku tego typu transakcja musi zostać uznana za instrument finansowy w rozumieniu międzynarodowych standardów rachunkowości („MSR”) 32. Co więcej, transakcje te nie zostały ujawnione zgodnie z MSR 24, ponieważ w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa nie ujawniono informacji o (i) kwotach, jakich dotyczyły transakcje; (ii) warunkach, na jakich zostały zawarte, w tym, czy zostały zabezpieczone; oraz (iii) o charakterze rekompensaty przewidzianej w porozumieniu ani o otrzymanych lub udzielonych gwarancjach.
- (44) Z powyższego wynika, że eksporter ten nie spełnił kryterium 2 określonego w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, wobec czego ustalenia poczynione na etapie tymczasowym zostają niniejszym potwierdzone.
- (45) Drugi eksporter, który nie spełnił wymogów kryterium 2, nie zakwestionował faktu, że jego księgi rachunkowe zawierały błędy, lecz uznał niektóre z nich za błędy o niewielkim znaczeniu, a inne, z lat poprzednich, za niemające wpływu na przejrzystość rachunkowości przedsiębiorstwa.
- (46) W związku z tym należy zauważyć, że błędy wykryto w losowo wybranych dokumentach rachunkowych i że nie zostały one wymienione przez audytorów w sprawozdaniu z audytu, co wzbudza poważne wątpliwości co do tego, czy całość ewidencji księgowej została poddana audytowi zgodnemu z MSR. Ponadto błędne zaksięgowanie środków trwałych w latach poprzednich w dalszym ciągu wpływa zniekształcająco na analizę kosztów przedsiębiorstwa i nie może być uznawane za zgodne z MSR 1 i 38.
- (47) W związku z tym ustalenie poczynione na etapie tymczasowym, iż ten producent eksportujący nie spełnia kryterium 2 określonego w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, zostaje niniejszym potwierdzone.
- (48) Współpracujący eksporter, którego wniosek o przyznanie MET został odrzucony, ponieważ nie mógł wykazać zgodności z kryterium 1 wymienionym w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, dostarczył pisemne potwierdzenie wydane przez chińskie władze lokalne, z którego – zdaniem eksportera – wynika, że przedsiębiorstwo nie podlegało żadnym ograniczeniom w zakupie i sprzedaży.
- (49) Jednakże ponieważ potwierdzenie to jest sprzeczne z postanowieniami statutu spółki tego konkretnego producenta eksportującego, a dostarczone dowody nie mogły już zostać zweryfikowane, wniosek o MET musi zostać odrzucony także na ostatecznym etapie.
- (50) Współpracujący eksporter, który, jak stwierdzono, nie spełnia kryteriów 1–3 określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, stwierdził w odniesieniu do kryterium 1 wymienionego w tym przepisie, że przedsiębiorstwo nie przestrzegało w praktyce ograniczeń w zakupie i sprzedaży, zawartych w statucie spółki. W odniesieniu do kryterium 2 wymienionego w tym przepisie przedsiębiorstwo nie zakwestionowało ustaleń, lecz stwierdziło, że błędy w jego księgowości wynikały z nieprawidłowych praktyk pracowników działu księgowego lub niewłaściwych instrukcji lokalnych organów podatkowych. W odniesieniu do kryterium 3 wymienionego w tym przepisie, choć przedsiębiorstwo dostarczyło pewnych wyjaśnień w zakresie bonifikaty otrzymanej ze strony państwa, którą uznano za nieprawidłową wycenę praw do użytkowania gruntów, to jednak nie przedstawiło żadnych dowodów potwierdzających, że warunki do otrzymania takiej bonifikaty zostały spełnione.

- (51) W odniesieniu do kryterium 1 wymienionego w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego stwierdzono, że zgodnie z chińskim prawem spółek statut spółki jest wiążący dla przedsiębiorstwa, akcjonariuszy, członków zarządu, członków rady nadzorczej oraz kierownictwa wyższego szczebla, i związku z tym uwagi przedsiębiorstwa zostały odrzucone. Co więcej, w odniesieniu do kryteriów 2 i 3 wymienionych w tym przepisie uwagi przedsiębiorstwa nie stanowiły podstawy dla zmiany w odpowiednich ustaleniach tymczasowych. Dlatego też motyw 54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.
- (52) W odniesieniu do motywu 57 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zauważono, że analiza informacji otrzymanych po ujawnieniu ustaleń w zakresie MET nie uzasadnia żadnych zmian w wykazie przedsiębiorstw, którym przyznano MET.
- (53) Przedsiębiorstwo, któremu przyznano badanie indywidualne, udowodniło, że spełniło kryteria wymienione w art. 2 ust. 7 lit. c) i, dzięki temu, może otrzymać MET.

4.3. Indywidualne traktowanie („IT”)

- (54) Jedna z zainteresowanych stron argumentowała, że praktyki antykonkurencyjne oraz interwencja państwa mogą stanowić zachętę do obchodzenia obowiązujących środków i dlatego żadnemu z chińskich producentów nie powinno przysługiwać IT.
- (55) W związku z tym należy zauważyć, że strona ta nie dostarczyła żadnych dowodów na potwierdzenie tego twierdzenia. Jednakże w celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku ze znaczącą różnicą w stawkach celnych uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalnie środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie ceł antydumpingowych (zob. motywy 149 i 150).
- (56) Wobec braku innych uwag odnośnie do IT, motywy 58–60 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

4.4. Wartość normalna

4.4.1. Eksporterzy współpracujący, którym przyznano MET

- (57) W przypadku przedsiębiorstwa w ChRL, któremu przyznano BI i któremu następnie przyznano MET („przedsiębiorstwo BI”), ustalono, że nie prowadziło ono sprzedaży na rynek krajowy. Wartość normalna została zatem skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego za pomocą tej samej metodyki, co w odniesieniu do eksporterów współpracujących niewykazujących reprezentatywnej wielkości sprzedaży krajowej, o których mowa w motywach 67–69 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (58) Wobec braku innych uwag co do wartości normalnej w odniesieniu do eksporterów, którym przyznano MET, motywy 61–69 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

4.4.2. Producenci eksportujący, którym nie przyznano MET, oraz kraj analogiczny

- (59) Niektóre strony zakwestionowały wybór przemysłu wspólnotowego na kraj analogiczny, przede wszystkim ze względu na różnice w odniesieniu do rynków pracy, a co za tym idzie, również w odniesieniu do kosztów pracy. Jak wyjaśniono szczegółowo w motywach 70–76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, podjęto próby w celu nawiązania współpracy z potencjalnymi krajami analogicznymi. Wobec braku takiej współpracy uznano, że w celu ustalenia wartości normalnej w kraju o gospodarce rynkowej można wykorzystać dostępne dane odnoszące się do przemysłu wspólnotowego. Argument dotyczący różnic w odniesieniu do rynku pracy jest bez znaczenia w kontekście danych w kraju analogicznym. Co więcej, strony te zgłosiły argumenty i uwagi, nie uzasadniając ich oraz nie proponując konkretnych rozwiązań alternatywnych w odniesieniu do wyboru kraju analogicznego. Dlatego też uwagi te musiały zostać ominięte i ustalenia tymczasowe mogą zostać potwierdzone.
- (60) Wobec braku innych uwag dotyczących kraju analogicznego, motywy 70–76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

4.5. Cena eksportowa

- (61) Jako że przedsiębiorstwo poddane badaniu indywidualnemu dokonywało sprzedaży na wywóz do Wspólnoty za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych mających siedzibę we Wspólnocie, ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie ceny odsprzedaży produktu pierwszym niezależnym konsumentom we Wspólnocie, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (62) Wobec braku uwag dotyczących ceny eksportowej, które mogłyby zmienić ustalenia tymczasowe, motywy 77 i 78 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

4.6. Porównanie

- (63) W przypadku przedsiębiorstwa poddanego badaniu indywidualnemu dokonano dostosowań, o których mowa w motywach 81–83 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w celu zapewnienia rzetelnego porównania między wartością normalną a ceną eksportową zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (64) Jeden producent eksportujący złożył wniosek o dostosowanie jego cen eksportowych, uwzględniające przeliczanie walut zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego. Wysokość dostosowania producent ten ustalił na poziomie strat netto z tytułu wymiany walut (wynikających z różnicy pomiędzy zyskami i stratami z tytułu wymiany) poniesionych w okresie objętym dochodzeniem w związku ze sprzedażą eksportową produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty. Jednakże ponieważ eksporter ten nie przedstawił dowodów na to, że kursy wymiany walut ulegały stałym wahaniom w okresie objętym dochodzeniem, wniosek ten został odrzucony.

(65) Wobec braku innych uwag dotyczących porównania, które mogłyby zmienić ustalenia tymczasowe, motywy 79–83 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

4.7. Marginesy dumpingu

(66) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń niektórzy producenci eksportujący, którym przyznano indywidualne traktowanie, stwierdzili, że zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego do określenia ich marginesu dumpingu powinny zostać wykorzystane wszystkie ich transakcje wywozowe.

(67) Wobec tego stwierdzenia oraz w celu umożliwienia określenia wartości normalnej dla zdecydowanej większości typów produktu wywożonych z ChRL, przede wszystkim ponieważ wykorzystywano dane z kraju analogicznego, uznano za właściwe dostosowanie kryteriów stosowanych do określania poszczególnych typów produktu. Obliczenia marginesu dumpingu zostały więc skorygowane z uwzględnieniem dostosowanych kryteriów.

(68) Jednemu producentowi eksportującemu przyznano dodatkowe dostosowanie ze względu na właściwości fizyczne, oparte na wartości rynkowej różnicy między surowcami, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(69) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego w przypadku przedsiębiorstw, którym przyznano IT, średnią ważoną wartość normalną porównano ze średnią ważoną ceną eksportową danego typu produktu objętego postępowaniem określonego powyżej.

(70) Na tej podstawie ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Aroma Consumer Products (Hangzhou) Co., Ltd.	47,7 %
Dalian Bright Wax Co., Ltd.	13,8 %
Dalian Talent Gift Co., Ltd.	48,4 %
Gala-Candles (Dalian) Co., Ltd.	0 %
M.X. Candles and Gifts (Taicang) Co., Ltd.	0 %
Ningbo Kwung's Home Interior & Gift Co., Ltd.	14,0 %
Ningbo Kwung's Wisdom Art & Design Co., Ltd.	0 %
Qingdao Kingking Applied Chemistry Co., Ltd.	18,8 %
Nieobjęte próbą przedsiębiorstwa współpracujące	31,8 %

(71) Wobec zmian w marginesach dumpingu dla przedsiębiorstw objętych próbą średni ważony margines dumpingu współpracujących eksporterów niewłączonych do próby został obliczony ponownie zgodnie z metodyką opisaną w motywie 86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i, jak wskazano powyżej, został ustalony na poziomie 31,8 % ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem.

(72) Podstawa ustalenia ogólnokrajowego marginesu dumpingu została określona w motywach 87 i 88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i biorąc pod uwagę skorygowane obliczenia, o których mowa w motywie 67, margines ten obniżył się z 66,1 % do 62,9 %.

(73) Jedna ze stron zakwestionowała podstawę prawną, zgodnie z którą przyznano im margines dumpingu wyższy niż producentom eksportującym współpracującym nieobjętym próbą. W związku z tym wyjaśniono, że metodyka, o której mowa w motywie 87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, oparta na dostępnych faktach, została zastosowana na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego.

(74) Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu został ostatecznie ustalony na poziomie 62,9 % ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem.

5. SZKODA

5.1. Produkcja wspólnotowa

(75) Wobec braku uwag i nowych ustaleń dotyczących produkcji wspólnotowej motywy 90 i 91 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.2. Definicja przemysłu wspólnotowego

(76) Wobec braku uwag dotyczących definicji przemysłu wspólnotowego, które zmieniłyby ustalenia tymczasowe, motyw 92 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

5.3. Konsumpcja we Wspólnocie

Tabela

Konsumpcja we Wspólnocie	2004	2005	2006	OD
Tony	511 103	545 757	519 801	577 332
Indeks	100	107	102	113

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na kwestionariusze.

- (77) Wobec braku uwag dotyczących wielkości konsumpcji we Wspólnocie przedstawionej w powyższej tabeli, motywy 93 i 94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.4. Przywóz do Wspólnoty z ChRL

5.4.1. Wielkość, cena oraz udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych

- (78) Poniższa tabela ilustruje całkowitą wielkość przywozu na rynek Wspólnoty przez chińskich producentów eksportujących w okresie badanym.

Tabela

Całkowity przywóz z ChRL	2004	2005	2006	OD
Przywóz (w tonach)	147 530	177 662	168 986	199 112
Indeks	100	120	115	135
Ceny (EUR/tona)	1 486	1 518	1 678	1 599
Indeks	100	102	113	108
Udział w rynku	28,9 %	32,6 %	32,5 %	34,5 %
Indeks	100	113	112	119

Źródło: Eurostat.

- (79) Jak wskazano w motywie 97 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, stosując kontrolę wyrывkową w celu ustalenia dumpingu, Komisja bada zwykle, czy obecne są dowody świadczące o tym, że wszystkie przedsiębiorstwa, które nie zostały objęte próbą, stosowały skuteczny dumping swoich produktów na rynku wspólnotowym w OD czy nie.

- (80) W świetle ostatecznych ustaleń dotyczących dumpingu oraz faktu, iż, jak ustalono, dwa dodatkowe przedsiębiorstwa nie stosowały dumpingu przy sprzedaży na rynek wspólnotowy, konieczne było przeprowadzenie ponownej oceny całkowitej wielkości i ceny przywozu dumpingowego. W tym celu ceny eksportowe stosowane przez współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą oraz ceny eksportowe niewspółpracujących eksporterów zostały poddane ponownemu badaniu na podstawie danych Eurostatu, odpowiedzi na kwestionariusze producentów eksportujących w ChRL objętych próbą oraz formularzy kontroli wyrывkowej dostarczonych przez wszystkie współpracujące przedsiębiorstwa w ChRL.

- (81) Zgodnie z metodologią, której użyto na etapie tymczasowym, uznano, że przez dodanie średniego marginesu dumpingu ustalonego na podstawie danych od producentów eksportujących objętych próbą do średniej ceny eksportowej ustalonej dla producentów eksportujących objętych próbą, w przypadku których stwierdzono stosowanie dumpingu, ustalony zostanie poziom niedumpingowych cen eksportowych.

Ceny eksportowe ustalone dla producentów eksportujących nieobjętych próbą zostały następnie porównane z niedumpingowymi cenami eksportowymi.

- (82) Porównanie cen wykazało, że zarówno (i) współpracujący producenci eksportujący, którzy nie zostali włączeni do próby; jak i (ii) producenci eksportujący, którzy nie współpracowali w dochodzeniu, stosowali średnie ceny eksportowe, które we wszystkich przypadkach były niższe niż średnie ceny niedumpingowe określone dla eksportujących producentów objętych próbą. Dowodziło to wystarczająco, iż przywóz wszystkich przedsiębiorstw, które nie zostały objęte próbą, mianowicie przedsiębiorstw współpracujących i niewspółpracujących, może zostać uznany za przywóz po cenach dumpingowych.

- (83) Jak wspomniano w motywie 80, stwierdzono, że trzech producentów eksportujących w ChRL, z których dwaj zostali objęci próbą, a jednemu przyznano badanie indywidualne, nie stosowało dumpingu na rynku wspólnotowym. W związku z tym prowadzony przez nich wywóz należy wyłączyć z analizy dotyczącej kształtowania się przywozu po cenach dumpingowych na rynek wspólnotowy.

- (84) Poniższa tabela zawiera zatem wszystkie dane dotyczące przywozu świec pochodzących z ChRL, w przypadku których stwierdzono stosowanie dumpingu przy wprowadzaniu produktu na rynek wspólnotowy w okresie badanym lub uznano, że przywóz taki miał miejsce.

Tabela

Przywóz po cenach dumpingowych z ChRL	2004	2005	2006	OD
Przywóz (w tonach)	137 754	159 979	152 803	181 043
Indeks	100	116	111	131
Ceny (EUR/tona)	1 420	1 470	1 610	1 560
Indeks	100	104	113	110
Udział w rynku	27,0 %	29,3 %	29,4 %	31,4 %
Indeks	100	109	109	116

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na kwestionariusze.

- (85) W sumie wielkość przywozu po cenach dumpingowych z ChRL wzrosła znacząco z 137 754 ton w 2004 r. do 181 043 ton w OD, tj. o 31 % lub o ponad 43 000 ton w okresie badanym. Wzrost odpowiadającego temu udziału w rynku (o 4,4 punktu procentowego) był mniej znaczący z powodu wzrostu konsumpcji we Wspólnocie. Ponadto ustalono, że pomimo ogólnego spadku konsumpcji w okresie pomiędzy 2005 a 2006 r. przywóz po cenach dumpingowych nie stracił w zasadzie swojego udziału w rynku.

- (86) Średnie ceny przywozu dumpingowego z ChRL wykazały wzrost o 10 % w okresie badanym, ale istniały wyraźne przesłanki świadczące o tym, że nadal były to ceny dumpingowe, zaniżone średnio o ponad 40 %, w OD. Średnia cena przywozu dumpingowego spadła o ponad 3 % między 2006 r. a OD i, jak wyjaśniono poniżej, podcinała ceny przemysłu wspólnotowego w tym okresie.
- (87) Ogólnie ustalenia poczynione w motywach 97–105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych pozostają aktualne i mogą zostać potwierdzone.

5.4.2. Podcięcie cenowe

- (88) Potwierdza się metodologię opisaną w motywie 106 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych mającą na celu ustalenia podjęcia cenowego. Jednakże w następstwie wizyt weryfikacyjnych przeprowadzonych po nałożeniu środków tymczasowych w siedzibach importerów niepowiązanych dokonano przeglądu dostosowania do kosztów ponoszonych po przywozie w świetle sprawdzonych danych uzyskanych od importerów.
- (89) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń niektórzy eksporterzy, którym przyznano traktowanie indywidualne, jak również przemysł wspólnotowy, zakwestionowali niski poziom porównywalności zastosowany przy porównaniu cen. Tak jak w przypadku obliczania dumpingu, strony poprosiły o zwiększenie poziomu porównywalności. W rezultacie, jak opisano w motywie 67, uznano za właściwe zastosować taką samą metodologię w celu zwiększenia porównywalności, jaką zastosowano przy obliczaniu dumpingu. Obliczenia podjęcia cenowego zostały zatem poprawione w celu uwzględnienia zmiennej metodologii.
- (90) Dodatkowo niektóre strony przyznały, że znalazły w swoich wstępnych obliczeniach kilka błędów pisarskich. W uzasadnionych przypadkach błędy te poprawiono.
- (91) Na podstawie powyższego, średni margines podjęcia cenowego w OD, wyrażony jako odsetek średniej ważonej cen *ex-works* przemysłu wspólnotowego, obliczono na 15,7 %.

5.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego

- (92) Jak wspomniano w art. 130–134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, tymczasowo uznaje się, iż przemysłowi wspólnotowemu została wyrządzona znacząca szkoda, w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (93) W rzeczywistości wstępna analiza wykazała, że wyniki przemysłu wspólnotowego poprawiły się pod względem

niektórych wskaźników dotyczących wielkości sprzedaży, ale wszystkie wskaźniki dotyczące sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego znacznie się pogorszyły w okresie badanym. Niezależnie od zdolności przemysłu wspólnotowego do pozyskania kapitału na inwestycje, zwrot z inwestycji był ujemny w OD, a przepływy pieniężne znacznie zmniejszyły się w okresie badanym. Średnie ceny sprzedaży spadły o 9 % w okresie badanym, a podczas OD odnotowano straty. Ponadto inne wskaźniki szkody odnoszące się do przemysłu wspólnotowego także wykazały negatywne zmiany w okresie badanym; przemysł wspólnotowy nie mógł też skorzystać ze wzrostu rynku o 13 %, gdyż był w stanie zwiększyć wielkość swej sprzedaży jedynie o 3 %.

- (94) Jeżeli chodzi o zapasy przemysłu wspólnotowego, jedna zainteresowana strona utrzymywała, że zwiększony poziom zapasów z końca roku i stwierdzona szkoda były rezultatem nadprodukcji, która rzekomo doprowadziła także do złożenia skargi przez przemysł wspólnotowy.
- (95) Jak wspomniano w motywie 119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, mimo że zapasy zwiększyły się podczas OD w wartościach absolutnych, pozostały one na stosunkowo stałym poziomie, wynoszącym około 25 % wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego. Ponadto zapasów nie uznano za znaczący czynnik szkody w analizie, z której wynikało, że przemysł wspólnotowy ponosi istotną szkodę. Dodatkowo strona ta nie dostarczyła żadnych dowodów uzasadniających ten zarzut i nie podała żadnych faktów i okoliczności, które prowadziłyby do wniosku, że przemysł wspólnotowy ponosi istotną szkodę, jak opisano w motywach 130–134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Na tej podstawie argument ten został odrzucony.
- (96) Wobec braku innych uwag na temat tymczasowych ustaleń dotyczących sytuacji przemysłu wspólnotowego, motywy 109–129 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- (97) Wniosek mówiący, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę, jak określono w motywach 130–134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostaje także potwierdzony.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (98) Po ustaleniu, że dwóch dodatkowych producentów eksportujących w ChRL nie stosowało dumpingu, wprowadzając na rynek wspólnotowy swoje produkty, oceniono ponownie, czy ustalenia i wnioski opisane w motywach 136–142 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych pozostały aktualne.

- (99) Dochodzenie wykazało, że świece wywożone z ChRL do Wspólnoty w OD były sprzedawane na rynku Wspólnoty po cenach w znacznym stopniu dumpingowych. Jak wspomniano w motywie 71, uważa się, że współpracujący producenci eksportujący w ChRL sprzedawali produkt objęty postępowaniem ze średnim marginesem dumpingu wynoszącym 31,8 %. Potwierdza się ustalenie, że około 55 % chińskich eksporterów nie współpracowało w dochodzeniu. Jak wspomniano w motywie 82, ci producenci eksportujący stosowali dumping w większym stopniu niż eksporterzy współpracujący w dochodzeniu.
- (100) W badanym okresie wielkość przywozu po cenach dumpingowych na rynek wspólnotowy wzrosła o 31 %. Wzrost ten dokonał się po znacznie zaniżonych cenach, podcinających ceny przemysłu wspólnotowego o 15,7 % w OD. W związku z powyższym w okresie badanym udział w rynku producentów eksportujących, w przypadku których ustalono lub uznano, że stosują oni przywóz po cenach dumpingowych, wzrósł z około 27 % do około 31,4 %, co oznacza wzrost o 4,4 punkty procentowe.
- (101) Na podstawie powyższych faktów i ustaleń fakt, że dwóch dodatkowych producentów eksportujących w ChRL nie stosowało dumpingu, wprowadzając na rynek wspólnotowy swoje produkty, nie ma wpływu na analizę dokonaną w motywach 136–142 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (102) W związku z tym potwierdza się, że gwałtowny wzrost taniego przywozu po cenach dumpingowych z ChRL miał znaczny negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu wspólnotowego w OD.

6.2. Wpływ innych czynników

- (103) Wobec braku uwag odnośnie do zmian popytu na rynku wspólnotowym, przywozu świec przez przemysł wspólnotowy, przywozu z innych krajów trzecich oraz wyników innych producentów świec we Wspólnocie, motywy 143–151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

6.2.1. Wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego

- (104) Jedna ze stron argumentowała, że przemysł wspólnotowy nie mógł nadążyć za rozwojem rynku Wspólnoty, gdyż w ciągu OD zwiększał on sprzedaż eksportową.
- (105) Na podstawie danych Eurostatu i odpowiedzi na kwestionariusz udzielonych przez producentów wspólnotowych objętych próbą wynika, że między 2006 r. a OD całkowita wielkość wywozu świec poza Wspólnotę dokonywanego przez producentów wspólnotowych wzrosła

o 10 %, czyli o około 5 000 ton. Wstępnie ustalono, że ten stosunkowo dobry wynik eksportowy był szczególnie korzystny dla przemysłu wspólnotowego podczas OD.

- (106) Aby w pełni zbadać powyższy argument, należy przyjrzeć się poziomowi zapasów, mocom produkcyjnym i stopniowi wykorzystania mocy produkcyjnych w przemyśle wspólnotowym. Jak wspomniano w motywie 118 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, poziom zapasów dostępnych dla przemysłu wspólnotowego stanowił przeciętnie około 25 % produkcji i kształtował się na poziomie 56 000 ton w OD. Między 2006 r. a IP poziom ten nawet wzrósł o około 2 400 ton. Ponadto, jak wynika z tabeli 3 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w okresie badanym moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego były stale zwiększane, a stopień ich wykorzystania podczas OD wynosił 76 %, podczas gdy w 2005 r. pozostawał on na poziomie 82 %. Z tego wynika, że przemysł wspólnotowy mógł produkować i sprzedawać więcej swoich produktów na rynku wspólnotowym.
- (107) Na podstawie powyższych faktów i ustaleń argument, że wzrost sprzedaży eksportowej dokonywanej przez Wspólnotę mógłby tłumaczyć, dlaczego przemysł wspólnotowy nie nadążał za rozwojem konsumpcji, zostaje odrzucony. W związku z tym wniosek wysunięty w motywie 153 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i mówiący, że wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego nie przyczyniły się do powstania istotnej szkody, zostaje potwierdzony.

6.2.2. Przywóz świec dokonywany przez przemysł wspólnotowy i przeniesienie produkcji przez przemysł wspólnotowy

- (108) Wobec braku uwag dotyczących przywozu świec dokonywanego przez przemysł wspólnotowy i przeniesienia produkcji przez przemysł wspólnotowy, motywy 154–160 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

6.2.3. Wpływ istnienia kartelu europejskich producentów parafiny

- (109) Jedna ze stron ponownie wyraziła swoje obawy związane z istnieniem kartelu niektórych europejskich producentów parafiny, co ustaliła Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji na podstawie dochodzenia rozpoczętego na początku 2005 r. Jednakże strona ta nie przedstawiła żadnych nowych elementów, które mogłyby podważyć wstępny wniosek mówiący, że kartel nie miał żadnego wpływu na poniesienie szkody przez przemysł wspólnotowy.

- (110) Należy przypomnieć, że z dostępnych informacji wynika, że wszelki ewentualny wpływ tego kartelu na sytuację gospodarczą przemysłu wspólnotowego w OD, tj. w 2007 r., był nieistotny. Mimo że poziom cen parafiny zwiększył się we Wspólnocie podczas OD, stwierdzono, że w przypadkach gdy producenci wspólnotowi nabywali identyczne typy parafiny od członków kartelu lub innych dostawców, nie występowały znaczne różnice cen. Ponadto ustalono, że ceny zakupu oferowane przez producentów wspólnotowych były zgodne z cenami zaobserwowanymi u producentów współpracujących w ChRL. Wreszcie, nie można było znaleźć w okresie OD żadnych różnic w cenach, wskazujących na trwałe oddziaływanie porozumień cenowych zawartych w okresie 2004–2005.
- (111) W świetle powyższego oraz wobec braku innych uwag lub nowych ustaleń, motywy 161–169 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- 6.2.4. *Wnioski w sprawie związku przyczynowego*
- (112) W świetle powyższego ustalenia przedstawione w motywach 170–173 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.
- 7. INTERES WSPÓLNOTY**
- 7.1. Przemysł wspólnotowy**
- (113) Wobec braku uwag dotyczących sytuacji przemysłu wspólnotowego, motywy 175–178 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- 7.2. Wpływ na detalistów i importerów**
- (114) Jak wspomniano w motywie 179 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z sześciu otrzymanych odpowiedzi na kwestionariusze, które zostały wysłane w celu oceny ewentualnego wpływu zaproponowanych środków na działalność detalistów i importerów, otrzymano tylko dwie odpowiedzi, które można uważać za przydatne do celów analizy dotyczącej interesu Wspólnoty. Te dwie odpowiedzi zostały przesłane przez importerów świec.
- (115) Należy przypomnieć, że rynek wspólnotowy składa się z dużych detalistów, którzy głównie dokonują przywozu świec prosto z Chin, a następnie odsprzedają je konsumentom, oraz z importerów, którzy zazwyczaj dokonują sprzedaży na rzecz pośredników w łańcuchu dystrybucji, głównie detalistów lub hurtowników, zanim produkt trafi do końcowego odbiorcy. Z analizy rynku wspólnotowego wynika, że w ramach łańcucha dystrybucji cena detaliczna jest ustalana głównie przez dużych detalistów. Nie dostarcza to jednak żadnych istotnych w kontekście dochodzenia informacji, które pozwoliłyby dokładnie określić prawdopodobny wpływ środków antydumpingowych na ich działalność.
- (116) Niektóre strony utrzymywały, że istnieją dwa odrębne detaliczne rynki świec we Wspólnocie i że producenci wspólnotowi w głównej mierze zaopatrują wyższy segment rynku, podczas gdy na niższy segment trafiają świece przywożone z ChRL. Strony te argumentowały, że nałożenie ceł antydumpingowych spowoduje, że ten niższy segment zniknie, gdyż detailiści będą woleli zrezygnować ze świec w swoim asortymencie.
- (117) Po pierwsze, należy zauważyć, że w wynikach dochodzenia nie znaleziono potwierdzenia dla argumentu, jakoby miały istnieć dwa oddzielnie rynki detaliczne we Wspólnocie i że aspekt ten mógłby być istotnym czynnikiem, jaki należałoby uwzględnić w analizie dotyczącej interesu Wspólnoty. Po drugie, nawet gdyby istniał niższy segment rynku, w przeciwieństwie do argumentu wysuniętego przez te strony, uważa się, że nawet przy zastosowaniu środków antydumpingowych detailiści nadal mieliby możliwość nabycia przynajmniej pewnej ilości świec, które nie podlegałyby cłom antydumpingowym. Rzeczywiście, z jednej strony, na rynku wspólnotowym istnieją różne dostępne źródła zaopatrzenia, a z drugiej strony – niektórzy chińscy producenci eksportujący nie podlegają cłom antydumpingowym lub też podlegają takim cłom, których poziom i forma najprawdopodobniej pozwolą na przywóz z ChRL, który będzie nadal konkurencyjny, choć po cenach niepowodujących szkody. Wreszcie biorąc pod uwagę poziom marż uzyskanych przez detalistów na produkcie objętym postępowaniem, na podstawie uzyskanych informacji, argument ten wydawał się nieuzasadniony i z tego względu został odrzucony.
- (118) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń kilku dużych detalistów oraz kilka innych stron zakwestionowało metodę oszacowania marży zysku brutto uzyskiwanej przez detalistów na produkcie objętym postępowaniem; wyniki tego oszacowania przedstawione w motywie 185 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wskazywały na to, że ze względu na wysokie marże zysku brutto ewentualny wpływ ceł antydumpingowych na detalistów byłby ograniczony.
- (119) Po zbadaniu tego zarzutu należy zaznaczyć, że brzmienie wspomnianego motywu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych powinno zostać zmienione. Słowo „marża zysku brutto” w pierwszym zdaniu motywu 185 rozporządzenia w sprawie ceł powinno zostać zmienione na „marża”. Niemniej jednak poprawka ta nie zmienia wniosku dotyczącego ewentualnego wpływu wprowadzonych środków na detalistów. Wynik obliczeń dokonanych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych pozostaje aktualny.
- (120) Ponadto strony te nie uzasadniły swoich zarzutów, ani nie przedstawiły żadnych dowodów, które pozwoliłyby na dokładniejsze określenie marży zysku na potrzeby ostatecznych ustaleń dotyczących interesu Wspólnoty. Dodatkowo strony nie przedstawiły też żadnej alternatywnej metody oszacowania wpływu ceł na detalistów. Na podstawie powyższego obliczenia przedstawione w motywie 185 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

- (121) Wobec braku innych uwag, motywy 183–187 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.
- (122) Odnosnie do wpływu wprowadzonych środków na importerów – jak wyjaśniono w motywie 115 – głównie detalistów lub hurtowników handlujących świecami przywożonymi między innymi z ChRL, dochodzenie wykazało, że świece są często nabywane lub przywożone, a potem pakowane razem z innymi pokrewnymi wyrobami, takimi jak świeczniki ceramiczne i szklane. Dochodzenie wykazało, że świece mogą być także sprzedawane po stosunkowo niskich cenach w celu stymulowania sprzedaży innych produktów związanych ze świecami, na których osiągane są wyższe zyski. W tych okolicznościach ocena wpływu nałożenia środków na działalność związaną tylko ze świecami okazała się trudna.
- (123) Jednakże na podstawie zweryfikowanych danych przekazanych przez dwóch importerów współpracujących ustalono, że generalnie marże zysku brutto związane wyłącznie z produktem objętym postępowaniem nie były niskie (znacznie powyżej 25 %). Marża zysku dla kategorii produktów obejmującej wszystkie produkty związane ze świecami byłaby nawet wyższa. Dodatkowo uważa się, że jakkolwiek wzrost cen, lub przynajmniej część ewentualnego wzrostu cen związanego z nałożeniem środków antidumpingowych na świece, zostałby najprawdopodobniej przeniesiony na kolejne ogniwa łańcucha dystrybucji. Uznano zatem, że wprowadzenie środków antidumpingowych nie powinno mieć żadnego istotnego wpływu na ogólną działalność związaną ze świecami.
- (124) Dalsza analiza danych przekazanych przez importerów potwierdziła, że produkt objęty postępowaniem stanowi przeciętnie 3,4 % ich całkowitego obrotu. Dla jednego z dwóch importerów odsetek ten był nieco wyższy i dlatego nie można wykluczyć, że nałożenie środków może mieć negatywne oddziaływanie na tego importera. Jednakże biorąc pod uwagę interesy wszystkich zainteresowanych stron, stwierdzono, że przeciętny wpływ ceł antidumpingowych na ogólną działalność przedsiębiorstw importerów można uznać za mało znaczący.
- (125) Na podstawie powyższego wniosek sformułowany w motywie 182 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

7.3. Wpływ na konsumentów

- (126) Argument przytoczony w motywie 116 mówiący, że istnieją dwa odrębne detaliczne rynki świec i że w wyniku nałożenia środków antidumpingowych niższy segment zniknie, dotyczył także wpływu na konsumentów, gdyż możliwość wyboru dla konsumentów świec niskiej jakości zostałaby ograniczona.
- (127) Jednakże argument ten nie został uzasadniony. Uznano, że ze względu na strukturę rynku detalicznego, marże uzyskane przez detalistów oraz poziom i formę ceł antidumpingowych należy oczekiwać, że nie powinno zaistnieć ryzyko zniknięcia niższego segmentu rynku, gdyż importerzy i detaliści powinni być w stanie wchłonąć cło, bez przenoszenia go na konsumentów.
- (128) Należy także przypomnieć, że, jak wspomniano w motywie 131, celem środków antidumpingowych jest przywrócenie efektywnych warunków handlowych na rynku wspólnotowym, korzystnych dla wszystkich podmiotów łącznie z konsumentami. Powyższe fakty i ustalenia oraz wszystkie dostępne informacje w tej sprawie nie wskazują na znaczący wpływ na konsumentów.
- (129) Wobec braku jakiejkolwiek reakcji ze strony stowarzyszeń konsumentów po nałożeniu tymczasowych ceł antidumpingowych, wniosek zawarty w motywie 191 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, mówiący że cła antidumpingowe nie powinny mieć istotnego wpływu na konsumentów, zostaje potwierdzony.

7.4. Czynniki zniekształcające konkurencję i handel

- (130) Jedna ze stron argumentowała, że według danych liczbowych przedstawionych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, sama produkcja wspólnotowa nie byłaby w stanie zaspokoić popytu na świece we Wspólnocie. Z tego względu, aby zaspokoić popyt we Wspólnocie, potrzebne byłyby świece przywożone z ChRL, a zastosowane środki rzekomo uniemożliwiłyby wprowadzenie tych świec na rynek.
- (131) Podczas gdy sama produkcja wspólnotowa ogółem może nie być wystarczająca, by zaspokoić popyt na świece na rynku wspólnotowym, należy przypomnieć, że istnieje także przywóz z innych krajów trzecich i że niektórzy producenci eksportujący w ChRL nie podlegają zastosowanym środkom; należy także podkreślić, że celem nałożenia ceł antidumpingowych jest przywrócenie efektywnych warunków handlowych, a nie zamknięcie rynku na przywóz. Z tego względu podaż świec zapewniona przez wszystkie podmioty obecne dotychczas na rynku wspólnotowym nadal będzie miała miejsce i powinna być wystarczająca, by zaspokoić popyt na rynku, po usunięciu negatywnych skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Argument ten uznano więc za bezpodstawny.

- (132) W świetle powyższego i wobec braku innych uwag, motywy 194 i 195 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

7.5. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (133) W związku z powyższym stwierdza się, że w obecnym przypadku nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko nałożeniu środków antidumpingowych.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (134) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzeniu szkody przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz dumpingowy.
- (135) Wobec braku uwag po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, zastosowano taką samą metodologię, jaka została opisana w motywie 199 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w celu uzyskania cen niepowodujących szkody. Jednakże takie same zmiany, jak te opisane w motywach 89 i 90, zastosowano także do obliczenia marginesów szkody, które zostały odpowiednio dostosowane.

8.2. Forma i poziom ceł

- (136) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie wystarczającym, by usunąć szkodę powodowaną przez przywóz po cenach dumpingowych, bez przekroczenia ustalonego marginesu dumpingu.
- (137) W świetle uwag otrzymanych przez niektóre zainteresowane strony w następstwie ustaleń tymczasowych oraz mając na uwadze korekty opisane w niniejszym rozporządzeniu, niektóre marże zostały zmienione.
- (138) Marginesy dumpingu i szkody zostały ustalone następująco:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines usuwający szkodę
Aroma Consumer Products (Hangzhou) Co., Ltd.	47,7 %	28,3 %
Dalian Bright Wax Co., Ltd.	13,8 %	11,7 %
Dalian Talent Gift Co., Ltd.	48,4 %	25,9 %
Gala-Candles (Dalian) Co., Ltd.	0 %	N/A
M.X. Candles and Gifts (Taicang) Co., Ltd.	0 %	N/A
Ningbo Kwung's Home Interior & Gift Co., Ltd.	14,0 %	0 %
Ningbo Kwung's Wisdom Art & Design Co., Ltd.	0 %	N/A
Qingdao Kingking Applied Chemistry Co., Ltd.	18,8 %	0 %
Nieobjęte próbą przedsiębiorstwa współpracujące	31,8 %	25,5 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	62,9 %	37,1 %

(139) Jak wyjaśniono w motywie 203 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, uwzględniając fakt, że bardzo często świece przywożone są w zestawach zawierających świeczniki, świeczniki proste i inne elementy, uznano za stosowne określenie ceł w postaci stałych kwot na podstawie zawartości paliwa w świecach, włącznie z knotem.

(140) Niektóre strony argumentowały, że środki powinny zostać oparte na cło *ad valorem*, gdyż forma ustalona w oparciu o masę paliwa zawartego w świecach byłaby uciążliwa dla importerów i spowodowałaby znaczące zakłócenia i dezorientację na rynku.

(141) W tym względzie należy przypomnieć, że przy imporcie zestawy zawierające świeczniki były klasyfikowane jako świeczki. Oznacza to, że ostateczne cło *ad valorem* byłoby zastosowane do całego zestawu. Z tego względu za stosowniejsze uznano określenie ceł w ustalonych kwotach na podstawie zawartości paliwa w świecach w celu uniknięcia przesadnego różnicowania poziomu ceł antydumpingowych w zależności od rodzaju towarów obecnie klasyfikowanych jako świece, a w których świeca mogłaby stanowić tylko ułamek masy lub wartości przywożonego produktu. Na tej podstawie argument ten nie został zaakceptowany.

(142) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączenie zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

(143) Wszelkie wnioski o zastosowanie indywidualnej stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office N105 04/092, 1049 Brussels, Belgium.

- (144) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogłyby przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Uwagi stron zostały wzięte pod uwagę i zgodnie z nimi, w stosownych przypadkach, zmieniono ustalenia.
- (145) Aby zapewnić równe traktowanie wszystkich nowych producentów eksportujących oraz współpracujących przedsiębiorstw, które nie zostały uwzględnione w próbie, o których mowa w załączniku I, należy ustanowić przepis przewidujący, że średnie ważone cło nałożone na tę kategorię przedsiębiorstw będzie miało zastosowanie do wszystkich nowych eksporterów, którzy w przeciwnym razie nie byłiby uprawnieni do rewizji zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, gdyż przepis ten nie ma zastosowania do przypadków objętych próbą.

8.3. Zobowiązania

- (146) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych, jeden z nieobjętych próbą producentów eksportujących z ChRL wyraził gotowość do złożenia zobowiązania cenowego zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (147) W tym zakresie należy zauważyć, że produkt objęty postępowaniem charakteryzuje się setkami typów o różnych cechach charakterystycznych i znacznym zróżnicowaniem cenowym. Wspomniany producent eksportujący zaoferował jedynie minimalną cenę importową dla wszystkich produktów na poziomie, który nie gwarantowałby usunięcia wyrządzającego szkodę dumpingu w przypadku wszystkich produktów. Ponadto należy także zauważyć, że znacząca liczba typów produktu sprawia, że wręcz niewykonalne jest ustalenie cen minimalnych dla każdego typu produktu, które podlegałyby odpowiedniemu monitorowaniu ze strony Komisji, nawet gdyby producent eksportujący zaoferował różne minimalne ceny importowe dla każdego z typów. W tych okolicznościach uznano, że zobowiązanie cenowe powinno zostać odrzucone jako niepraktyczne.

8.4. Ostateczny pobór ceł tymczasowych i specjalny monitoring

- (148) W świetle ustalonych wielkości marginesów dumpingu oraz poziomu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru, do wysokości ostatecznie nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych. Jeżeli cła ostateczne są niższe od ceł tymczasowych, kwoty tymczasowo zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostaną zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są

wyższe niż cła tymczasowe, ostatecznie pobrane zostają tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych.

- (149) Aby zminimalizować ryzyko obchodzenia cła w związku ze znaczącą różnicą w stawkach celnych, uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalne środki do zapewnienia odpowiedniego stosowania ceł antydumpingowych. Środki te obejmują przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej spełniającej wymogi wymienione w załączniku II. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich innych producentów eksportujących.
- (150) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez przedsiębiorstwa korzystające z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie dotyczące obchodzenia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (151) Na podstawie uwag i odpowiednich informacji otrzymanych od zainteresowanych przedsiębiorstw uznano za konieczne dokonanie pewnych poprawek w nazwach przedsiębiorstw wymienionych w załączniku do rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wobec tego stosowne zmiany zostały uwzględnione w wykazie przedsiębiorstw w załączniku I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz świec, cienkich świec i podobnych, innych niż znicze i inne świece do użytkowania na zewnątrz, objętych kodami CN ex 3406 00 11, ex 3406 00 19 i ex 3406 00 90 (kody TARIC 3406 00 11 90, 3406 00 19 90 i 3406 00 90 90), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia „znicze i inne świece do użytkowania na zewnątrz” oznaczają świece, cienkie świece i podobne, które charakteryzują się przynajmniej jedną z poniższych cech:

- ich paliwo zawiera ponad 500 ppm toluenu;
- ich paliwo zawiera ponad 100 ppm benzenu;
- posiadają knot o średnicy co najmniej 5 mm;
- są indywidualnie pakowane w plastikowy pojemnik o pionowych ściankach o wysokości co najmniej 5 cm.

2. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego jest stałą kwotą wyrażoną w euro na tonę paliwa (zazwyczaj, ale niekoniecznie, w postaci łożu, stearyny, parafiny lub innych wosków, włącznie z knotem) zawartego w produktach wytworzonych przez przedsiębiorstwa wyszczególnione poniżej:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (w EUR na tonę paliwa)	Dodatkowy kod TARIC
Aroma Consumer Products (Hangzhou) Co., Ltd.	321,83	A910
Dalian Bright Wax Co., Ltd.	171,98	A911
Dalian Talent Gift Co., Ltd.	367,09	A912
Gala-Candles (Dalian) Co., Ltd.	0	A913
M.X. Candles and Gifts (Taicang) Co., Ltd.	0	A951
Ningbo Kwung's Home Interior & Gift Co., Ltd.	0	A914
Ningbo Kwung's Wisdom Art & Design Co., Ltd., i spółka powiązana Shaoxing Koman Home Interior Co., Ltd.	0	A915
Qingdao Kingking Applied Chemistry Co., Ltd.	0	A916
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	345,86	A917
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	549,33	A999

3. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i w związku z tym cena rzeczywiście zapłacona bądź należna jest przeliczana proporcjonalnie w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, wysokość cła antidumpingowego wyliczona na podstawie powyżej określonych sum jest pomniejszana o procent, który odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

4. Stosowanie indywidualnych stawek celnych określonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 i w załączniku I jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej zgodnej z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone tymczasowymi cłami antidumpingowymi nałożonymi na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1130/2008 na przywóz świec, cienkich świec i podobnych, innych objętych kodami CN ex 3406 00 11, ex 3406 00 19 i ex 3406 00 90 (kody TARIC 3406 00 11 90, 3406 00 19 90 i 3406 00 90 90), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostają ostatecznie pobrane. Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną kwotę cła antidumpingowego zostają zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, ostatecznie pobrane zostają tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych.

Artykuł 3

W przypadku gdy którakolwiek ze stron z Chińskiej Republiki Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody, że:

- nie eksportowała towarów, o których mowa w art. 1 ust. 1, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w okresie objętym dochodzeniem, tj. od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 30 grudnia 2007 r.;
- nie jest powiązana z żadnym eksporterem lub producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz
- faktycznie dokonała albo wywozu towarów objętych postępowaniem, albo stała się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Wspólnoty po okresie objętym dochodzeniem;

Rada może, stanowiąc zwykłą większością głosów na wniosek przedstawiony przez Komisję, po konsultacji z Komitetem Doradczym, zmienić art. 1 ust. 2 w celu przyznania tej stronie cła stosowanego dla współpracujących producentów nieuwzględnionych w próbie, tj. 345,86 EUR na tonę paliwa.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 maja 2009 r.

W imieniu Rady
M. KOPICOVÁ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Chiński współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Dodatkowy kod TARIC A917

Beijing Candleman Candle Co., Ltd.	Beijing
Cixi Shares Arts & Crafts Co., Ltd.	Cixi
Dalian All Bright Arts & Crafts Co., Ltd.	Dalian
Dalian Aroma Article Co., Ltd.	Dalian
Dalian Glory Arts & crafts Co., Ltd.	Dalian
Dandong Kaida Arts & crafts Co., Ltd.	Dandong
Dehua Fudong Porcelain Co., Ltd.	Dehua
Dongguan Xunrong Wax Industry Co., Ltd.	Dongguan
Fushun Hongxu Wax Co., Ltd.	Fushun
Fushun Pingtian Wax Products Co., Ltd.	Fushun
Future International (Gift) Co., Ltd.	Taizhou
Greenbay Craft (Shanghai) Co., Ltd.	Shanghai
Horsten Xi'an Innovation Co., Ltd.	Xian
Ningbo Hengyu Artware Co., Ltd.	Ningbo
Ningbo Junee Gifts Designers & Manufacturers Co., Ltd.	Ningbo
Qingdao Allite Radiance Candle Co., Ltd.	Qingdao
Shanghai Changran Industrial & Trade Co., Ltd.	Shanghai
Shanghai Daisy Gifts Manufacture Co., Ltd.	Shanghai
Shanghai EGFA International Trading Co., Ltd.	Shanghai
Shanghai Huge Scents Factory	Shanghai
Shanghai Kongde Arts & Crafts Co., Ltd.	Shanghai
Shenyang Shengwang Candle Co., Ltd.	Shenyang
Shenyang Shengjie Candle Co., Ltd.	Shenyang
Taizhou Dazhan Arts & Crafts Co., Ltd.	Taizhou
Xin Lian Candle Arts & Crafts Factory	Zhongshan
Zhaoyuan Arts & Crafts Co., Ltd.	Huangyan, Taizhou
Zhejiang Aishen Candle Arts & Crafts Co., Ltd.	Jiaxing
Zhejiang Hong Mao Household Co., Ltd.	Taizhou
Zhejiang Neeo Home Decoration Co., Ltd.	Taizhou
Zhejiang Ruyi Industry Co., Ltd.	Taizhou
Zhongshan Zhongnam Candle Manufacturer Co., Ltd. i spółka powiązana Zhongshan South Star Arts & Crafts Manufacturing Co., Ltd.	Zhongshan

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, musi zawierać oświadczenie podpisane przez oficjalnego przedstawiciela podmiotu wystawiającego fakturę handlową. Oświadczenie musi zawierać następujące informacje:

- 1) imię, nazwisko oraz funkcja oficjalnego przedstawiciela przedsiębiorstwa, które wydało fakturę handlową.
- 2) oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że dana ilość świec, cienkich świec i podobnych sprzedawanych na wywóz wywożonych do Wspólnoty Europejskiej, na którą wystawiono niniejszą fakturę, została wyprodukowana przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.

Data i podpis”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 394/2009**z dnia 13 maja 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 maja 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 maja 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	55,4
	TN	115,0
	TR	101,9
	ZZ	90,8
0707 00 05	JO	155,5
	MA	41,9
	TR	149,3
	ZZ	115,6
0709 90 70	JO	216,7
	TR	120,2
	ZZ	168,5
0805 10 20	EG	43,3
	IL	54,0
	MA	43,1
	TN	49,2
	TR	102,3
	US	51,0
	ZZ	57,2
0805 50 10	AR	50,9
	TR	48,7
	ZA	62,5
	ZZ	54,0
0808 10 80	AR	81,3
	BR	72,1
	CA	127,2
	CL	85,0
	CN	99,5
	MK	42,0
	NZ	110,2
	US	131,7
	UY	71,7
	ZA	78,8
	ZZ	90,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 395/2009**z dnia 13 maja 2009 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 945/2008 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 368/2009 ⁽⁴⁾.

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem (WE) nr 945/2008, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 maja 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 maja 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2008, s. 56.⁽⁴⁾ Dz.U. L 112 z 6.5.2009, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 14 maja 2009 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	28,95	2,60
1701 11 90 ⁽¹⁾	28,95	7,06
1701 12 10 ⁽¹⁾	28,95	2,47
1701 12 90 ⁽¹⁾	28,95	6,63
1701 91 00 ⁽²⁾	32,24	9,11
1701 99 10 ⁽²⁾	32,24	4,67
1701 99 90 ⁽²⁾	32,24	4,67
1702 90 95 ⁽³⁾	0,32	0,34

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 stycznia 2009 r.

w sprawie pomocy państwa C 22/07 (ex N 43/07) w odniesieniu do rozszerzenia systemu zwalniającego duńskie przedsiębiorstwa transportu morskiego z podatku dochodowego i ze składek na ubezpieczenie społeczne marynarzy na działalność związaną z pogłębianiem i układaniem kabli

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8886)

(Jedynie tekst w języku duńskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/380/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami⁽¹⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 15 stycznia 2007 r.⁽²⁾ Dania powiadomiła Komisję o zmianie w systemie zwalniającym właścicieli statków z płacenia podatku dochodowego za marynarzy w Danii (tzw. systemie DIS). System DIS został zatwierdzony decyzją Komisji z dnia 13 listopada 2002 r.⁽³⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 12.9.2007, s. 22.

⁽²⁾ Zarejestrowano pod numerem referencyjnym TREN(2007) A/21157.

⁽³⁾ Tekst decyzji w sprawie N 116/98 jest dostępny w języku urzędowym pod następującym adresem internetowym:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport-1998/nn116-98.pdf

- (2) Zgłoszona zmiana została zarejestrowana pod numerem N 43/07. Pismem z dnia 27 marca 2007 r.⁽⁴⁾ Dania przekazała Komisji nowe informacje, o udzielenie których zwrócono się w piśmie z dnia 20 marca 2007 r.⁽⁵⁾

- (3) Pismem z dnia 10 lipca 2007 r.⁽⁶⁾ Komisja poinformowała Danię o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego na mocy art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽⁷⁾ (zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie pomocy państwa). Dania przedstawiła swoje uwagi w piśmie z dnia 5 września 2007 r.⁽⁸⁾

- (4) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁹⁾. Tą decyzją Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag w sprawie proponowanych środków pomocy.

⁽⁴⁾ Zarejestrowano pod numerem referencyjnym TREN(2007) A/28077.

⁽⁵⁾ Zarejestrowano pod numerem referencyjnym TREN(2007) D/306985.

⁽⁶⁾ Zarejestrowano pod numerem referencyjnym C(2007) 3219 wersja ostateczna.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ Zarejestrowano pod numerem referencyjnym TREN(2007) A/41561.

⁽⁹⁾ Zob. przypis 1.

- (5) Komisja otrzymała uwagi od następujących zainteresowanych stron: Europejskie Stowarzyszenie Pogłębiarskie (the European Dredging Association), Stowarzyszenie Armatorów Wspólnoty Europejskiej, Brytyjska Izba Żegluga (the Chamber of British Shipping), Norweskie Stowarzyszenie Armatorów, Armateurs de France, Alcatel-Lucent oraz Duńskie Stowarzyszenie Armatorów. Komisja przekazała ich uwagi Danii, dając jej możliwość udzielenia odpowiedzi. Dania przedstawiła swoje uwagi w piśmie z dnia 9 stycznia 2008 r. ⁽¹⁰⁾.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ZGŁOSZONYCH ŚRODKÓW POMOCY

- (6) Opis zgłoszonych środków pomocy został już podany we wspomnianej decyzji z dnia 10 lipca 2007 r.

2.1. Opis zgłoszonych zmian w systemie DIS

- (7) Głównym celem zgłoszonych środków pomocy (projekt ustawy nr L 110 (2006-07), sekcja 11) jest objęcie tzw. systemem DIS marynarzy pracujących na pokładach kablownic i pogłębiarek.
- (8) Jeśli chodzi o kablownce, ich działalność nie kwalifikowała się do tej pory do objęcia systemem DIS, choć zgodnie z duńskim prawem kablownce mogły być wpisywane do rejestru DIS.
- (9) Dania chce, by odtąd kablownce w pełni korzystały z przywilejów systemu DIS.
- (10) Jeśli chodzi o pogłębiarki, rozporządzenie wykonawcze z dnia 27 maja 2005 r. wprowadzające system DIS (zwane dalej rozporządzeniem wykonawczym) określa, co można uznać za transport morski w ramach działalności pogłębiarskiej w celu ustanowienia zasad kwalifikowalności dla prac pogłębiarskich. Na mocy sekcji 13 rozporządzenia wykonawczego, następujące działania pogłębiarek uznaje się za transport morski:

- 1) przepłynięcie statku z portu do miejsca wydobycia;
- 2) przepłynięcie statku z miejsca wydobycia do miejsca rozładunku urobku, wraz z samym rozładunkiem;
- 3) przepłynięcie statku z miejsca rozładunku do portu;
- 4) żegluga w miejscach wydobycia i pomiędzy nimi;

- 5) przepłynięcie statku w celu udzielenia pomocy na wniosek władz publicznych w związku z oczyszczaniem wód po wycieku ropy itp.

- (11) Na mocy prawa obowiązującego obecnie w Danii pogłębiarki wydobywające piasek nie mogą być wpisywane do rejestru DIS. Pogłębiarki wydobywające piasek nie spełniają zatem podstawowych warunków zgłoszenia do systemu DIS. Ponieważ dodatkowo pogłębiarki wydobywające piasek są w pewnym stopniu wykorzystywane np. do prac budowlanych na wodach terytorialnych, Dania napotkała trudności z włączeniem ich do ogólnego systemu wynagrodzeń netto. Zamiast tego Dania podjęła decyzję o opodatkowaniu osób zatrudnionych na pogłębiarkach wydobywających piasek na zasadach ogólnych, a następnie dokonywaniu zwrotu podatku właścicielom statków po spełnieniu odpowiednich warunków.

- (12) Tym samym działalność pogłębiarska jest pośrednio objęta systemem DIS i korzysta z tych samych przywilejów co przedsiębiorstwa transportu morskiego eksploatujące statki wpisane do rejestru DIS.

2.2. Opis istniejącego systemu DIS

- (13) System DIS został opisany we wspomnianej decyzji Komisji z dnia 10 lipca 2007 r. ⁽¹¹⁾.
- (14) System ten polega na zwolnieniu właścicieli statków ze składek na ubezpieczenie społeczne i z podatku dochodowego odprowadzanych za marynarzy pracujących na statkach zarejestrowanych w Dansk Internationalt Skibsregister (duńskim międzynarodowym rejestrze morskim), dalej zwanym rejestrem DIS, w odniesieniu do statków wykorzystywanych do komercyjnego transportu osób i towarów.
- (15) Komisja przypomina, że rejestr DIS został wprowadzony ustawą nr 408 z dnia 1 lipca 1988 r. i wszedł w życie 23 sierpnia 1988 r. Został opracowany w celu zapobiegania wyrejestrowywaniu statków z krajowego rejestru duńskiego i rejestrowaniu ich pod banderami krajów trzecich.
- (16) Zwolnienie z podatku musi być uwzględniane podczas ustalania wysokości wynagrodzenia. Z ulgi podatkowej korzysta zatem przedsiębiorstwo transportu morskiego, a nie poszczególni marynarze.

⁽¹⁰⁾ Zarejestrowano pod numerem referencyjnym TREN(2008) A/80508.

⁽¹¹⁾ Zarejestrowano pod numerem referencyjnym C(2007) 3219 wersja ostateczna.

- (17) Niemniej jednak system DIS został zatwierdzony przez Komisję w dniu 13 listopada 2002 r.
- (18) Obecnie Dania stosuje również inny system preferencji dla przedsiębiorstw transportu morskiego: system podatku tonażowego⁽¹²⁾.

2.3. Budżet

- (19) Łączny budżet systemu DIS wynosi około 600 mln DKK.

3. PRZYCZYNY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

3.1. Wątpliwości co do zgodności środków dotyczących kładzenia kabli ze wspólnym rynkiem

- (20) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja uznała, że powinna zbadać potencjalne skutki gospodarcze kwestionowanego rozszerzenia dla przedmiotowego sektora. Przedmiotowy sektor to kładzenie kabli telekomunikacyjnych lub energetycznych na dnie morza oraz naprawa istniejących kabli podmorskich.
- (21) Komisja stwierdziła, że podział rejsu morskiego na część wchodzącą w zakres transportu morskiego oraz na część wyłączonej z transportu morskiego jest niemożliwy. Skłaniała się raczej ku opinii, że dla wszystkich rodzajów działalności morskiej konieczne jest przeprowadzenie ogólnej oceny w celu stwierdzenia, czy analizowany rejs morski w pełni wchodzi w zakres transportu morskiego, czy też nie.
- (22) W związku z tym Komisja wyraziła w tej decyzji o wszczęciu postępowania opinię, że w ramach układania kabli w morzu nie da się wyodrębnić dwóch rodzajów działalności, czyli usługi transportu morskiego i rzeczywistego układania kabli w morzu.
- (23) Kablowce zazwyczaj nie przewożą bębnow kablowych z jednego portu do drugiego lub z portu do miejsca instalacji na morzu, co jest definicją transportu morskiego określoną w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r., w którym zastosowano zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego pomiędzy państwami członkowskimi i pomiędzy państwami członkowskimi a krajami trzecimi⁽¹³⁾, oraz w rozporządzeniu (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącym stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski)⁽¹⁴⁾. Kablowce układają natomiast kable na zamówienie klienta z określonego miejsca na brzegu do określonego miejsca na drugim brzegu. Kablowce nie wydają się

zatem świadczyć zwykłych usług transportu morskiego w rozumieniu tych rozporządzeń WE, czyli morskiego przewozu towarów pomiędzy dowolnym portem państwa członkowskiego a dowolnym portem lub instalacją morską innego państwa członkowskiego. Jeżeli nawet takie statki sporadycznie przewożą towary, to zgodnie z rozporządzeniami (EWG) nr 4055/86 i (EWG) nr 3577/92 działalność ta, odpowiadająca definicji transportu morskiego, zdaje się być wyłącznie działalnością dodatkową w stosunku do głównej działalności, polegającej na kładzeniu kabli.

- (24) Ponadto Komisja zauważyła na tym etapie, że nie zostało jeszcze udowodnione, czy przedsiębiorstwa zajmujące się kładzeniem kabli i prowadzące działalność na terytorium Wspólnoty mają do czynienia z tymi samymi ograniczeniami konkurencji, co przedsiębiorstwa transportu morskiego na rynku światowym. Według Komisji nie jest jasne, czy wspólnotowe przedsiębiorstwa zajmujące się kładzeniem kabli mają do czynienia z tak intensywną konkurencją ze strony tanich bander, jak konkurencja, którą obserwuje się w transporcie morskim.
- (25) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła zatem, że układanie kabli nie może być uznane za transport morski i dlatego nie kwalifikuje się do otrzymania pomocy państwa dla transportu morskiego w rozmiernieniu wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego (zwanych dalej wytycznymi)⁽¹⁵⁾.

3.2. Wątpliwości co do zgodności środków dotyczących pogłębiania ze wspólnym rynkiem

- (26) W decyzji o wszczęciu postępowania stwierdzono, że Komisja ma poważne wątpliwości, czy wszystkie prace pogłębiarskie objęte systemem stanowią transport morski w rozumieniu wytycznych. Komisja stwierdziła zatem, że nie wszystkie prace pogłębiarskie mogą kwalifikować się do otrzymania pomocy państwa dla transportu morskiego.

4. UWAGI DANII W SPRAWIE DECYZJI O WSZCZĘCIU POSTĘPOWANIA

4.1. Uwagi dotyczące kładzenia kabli

- (27) W odniesieniu do kablowców Dania podkreśla, że w piśmie z dnia 11 sierpnia 2006 r.⁽¹⁶⁾ służby Komisji zapewniły ją, że kablowce mogą zostać objęte przedmiotowymi środkami pomocy państwa pod warunkiem spełnienia wymogu 50-procentowego udziału transportu morskiego.

⁽¹²⁾ Sprawa NN 116/98 zatwierdzona przez Komisję decyzją z dnia 13 listopada 2002 r. Tekst decyzji jest dostępny w języku urzędowym pod następującym adresem internetowym: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/transports-1998/nn116-98.pdf

⁽¹³⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1986, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 364 z 12.12.1992, s. 7.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 13 z 17.1.2004, s. 3.

⁽¹⁶⁾ Zarejestrowano pod numerem referencyjnym TREN(2006) D/212345.

- (28) Według Danii Komisja stwierdziła, że kładzenie kabli można utożsamić z transportem morskim w odniesieniu do tej części działalności, która obejmuje transport bębnow kablowych z portu załadunku do miejsca na morzu, w którym ma się rozpocząć kładzenie kabli, sugerując, że udział transportu morskiego w całości działalności należy obliczyć na podstawie odległości, jaką przeptywa statek, niekładąc kabli.
- (29) Ponadto Dania podkreśla, że nie rozumie, dlaczego w piśmie z dnia 10 lipca 2007 r. Komisja wyraża pogląd, że kładzenie kabli nie może stanowić połączenia transportu morskiego i innego rodzaju działalności, oraz utrzymuje, że opinia ta jest sprzeczna z pismem od służb Komisji z dnia 11 sierpnia 2006 r.

4.2. Uwagi dotyczące pogłębiania

- (30) Według Danii wytyczne dopuszczają podział ogółu działalności pogłębiarek na transport morski i pozostałą działalność. Dania nie rozumie zatem, dlaczego nie można dokonać podobnego podziału dla kablownic.
- (31) Dania podkreśla, że orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-251/04, wspomniane przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania, nie zmienia podstaw, na których oparte było zapewnienie udzielone Danii przez Komisję wspomnianym wcześniej pismem z dnia 11 sierpnia 2006 r. Według Danii Trybunał wyjaśnił kwestię, czy działalność holowników podlega rozporządzeniu (EWG) nr 3577/92, stwierdzając, że nie podlega temu rozporządzeniu. Dania jest zdania, że powyższe orzeczenie nie ma związku z zastosowaniem wytycznych do kablownic.
- (32) Duńskie władze nadmieniają, że wytyczne dotyczą nie tylko transportu morskiego zdefiniowanego w rozporządzeniach (EWG) nr 4055/86 i (EWG) nr 3577/92, ale „[...] również, w pewnych fragmentach, odnoszą się do holowania i prac pogłębiarskich”.
- (33) Zgodnie z wytycznymi co najmniej 50 % całości działalności musi stanowić transport morski, który – w odniesieniu do pogłębiarek – zdaniem duńskich władz jest zdefiniowany w wytycznych jako „transport morski urobku”. Według duńskich władz wytyczne należy interpretować w taki sposób, że transport urobku drogą morską stanowi transport morski.
- (34) Dania kwestionuje również inicjatywę Komisji polegającą na jednostronnym poszerzeniu zakresu postępowania wyjaśniającego o obszary, które nie zostały uwzględnione

w zgłoszeniu będącym przedmiotem postępowania, którą zdaje się realizować Komisja⁽¹⁷⁾. Według Danii w rozdziale II rozporządzenia w sprawie pomocy państwa nie ma przepisu w sprawie zgłoszonej pomocy, który pozwoliłby Komisji objąć postępowaniem już istniejące środki pomocy państwa. Jeżeli Komisja chce przeprowadzić dochodzenie w sprawie istniejących środków pomocy państwa, zdaniem Danii powinna to zrobić na mocy rozdziału V tego rozporządzenia, dotyczącego istniejących programów pomocy.

- (35) Dania stwierdza, że w dniu 21 stycznia 2005 r. zgłosiła zmiany w formie dwóch projektów ustaw przedłożonych parlamentowi przez rząd w dniu 12 stycznia 2005 r. (ustawa w sprawie opodatkowania marynarzy oraz ustawa o zmianie ustawy w sprawie podatku tonażowego). Według Danii dwa przedmiotowe projekty ustaw można uznać za zatwierdzone przez Komisję z następujących przyczyn:

— Po pierwsze, dlatego, że, jak utrzymują duńskie władze, Komisja nie zareagowała na pismo od Stałego Przedstawicielstwa z dnia 21 stycznia 2005 r. w terminie przewidzianym w rozporządzeniu w sprawie pomocy państwa.

— Po drugie, służby Komisji potwierdziły później, że zmiany są zgodne z wytycznymi.

- (36) Dania utrzymuje zatem, że ustawa w sprawie opodatkowania marynarzy w wersji z wiosny 2005 r. stanowi środek pomocy państwa zatwierdzony na mocy prawa UE.
- (37) Dania stwierdza zatem, że postępowanie wyjaśniające może obejmować wyłącznie rzekomo jedyny zgłoszony środek pomocy, tj. ewentualne objęcie systemem DIS marynarzy pracujących na pokładach kablownic.
- (38) W odniesieniu do pogłębiarek, rząd duński zaznacza, że w dniu 13 grudnia 2006 r. przyjął ustawę zmieniającą ustawę w sprawie opodatkowania marynarzy. Zmiana ustawy w sprawie opodatkowania marynarzy została zgłoszona w dniu 15 stycznia 2007 r.
- (39) Dania uważa, że transport urobku na głębokim morzu stanowi transport morski w rozumieniu wytycznych. Pogłębiarki są zatem objęte wytycznymi niezależnie od treści rozporządzeń (EWG) nr 4055/86 i (EWG) nr 3577/92, o ile wykonują transport morski (zdaniem Danii definiowany jako „transport urobku drogą morską”) przez co najmniej 50 % czasu pracy.

⁽¹⁷⁾ Komunikat prasowy Komisji IP/07/1047 z dnia 10 lipca 2007 r.

(40) Duńskie władze dodają, że działalność prowadzona w ramach „ograniczonego ruchu morskiego” nie jest objęta duńskimi programami pomocy państwa. Jako „ograniczony ruch morski” rozumie się na przykład działalność prowadzoną w portach i w fiordach. Prace wydobywcze i pogłębiarskie prowadzone w portach i fiordach oraz w ich okolicach nigdy nie są zatem objęte systemem DIS. To samo dotyczy przypadków, gdy statek stoi.

(41) Władze duńskie wyjaśniają, że w praktyce prace wydobywcze i pogłębiarskie są (najczęściej) prowadzone z zastosowaniem pogłębiarek czerpakowych, które nie mają własnych silników, a zatem również z tego powodu nie mieszczą się w zakresie systemu DIS. System może obejmować tylko statki z własnym napędem. Statki wykonujące działalność kontraktową na morzu są jednak również wyłączone z systemu DIS. Działalność kontraktową rozumie się jako budowę i naprawę portów, falochronów, mostów, platform wiertniczych, farm wiatrowych oraz innych instalacji morskich.

5. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ ZAINTERESOWANE STRONY

5.1. Europejskie Stowarzyszenie Pogłębiarskie (zwane dalej EUDA)

(42) Według EUDA Komisja wprowadziła dla prac pogłębiarskich o wiele bardziej restrykcyjny system niż w przypadku wytycznych z 1997 r. EUDA popiera cel związany z utrzymaniem floty pogłębiarskiej na terytorium Wspólnoty, ale wyraża dwie ogólne wątpliwości:

— Po pierwsze, EUDA popiera pogląd, że sektor morski europejskiej branży pogłębiarskiej powinien mieć możliwość korzystania z pomocy państwa na podstawie wytycznych we wszystkich przypadkach, w których ma do czynienia z konkurencją ze strony statków z krajów trzecich.

— Po drugie, EUDA uważa, że pomoc państwa zatwierdzona przez Komisję na podstawie wytycznych nie powinna nakładać na segment morski europejskiej branży pogłębiarskiej nadmiernych obciążeń administracyjnych.

5.2. Stowarzyszenie Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA)

(43) ECSA uważa, że podejście Komisji jest bardzo teoretyczne i nie uwzględnia celów i treści wytycznych.

(44) Według ECSA już w wytycznych przyjęto założenie, że znaczną część działalności pogłębiarskiej stanowi transport morski. ECSA utrzymuje, że pogłębiarki i kablownce przewożą odpowiednio urobek i kable z punktu A do punktu B. W związku z tym zdaniem ECSA punkt załadunku i rozładunku jest nieistotny.

(45) ECSA podkreśla, że objęcie działalności transportowej pogłębiarek i kablownców wytycznymi jest w pełni zgodne z celami wytycznych, ponieważ te wyspecjalizowane statki działają również na rynku światowym, gdzie panuje zaciekle globalna konkurencja, oraz na światowym rynku pracy.

5.3. Brytyjska Izba Żegluga (Chamber of British Shipping)

(46) Brytyjska Izba Żegluga podkreśla, że jedna pogłębiarka może prowadzić zarówno działalność kwalifikującą się, jak i niekwalifikującą się do otrzymania pomocy, a zatem należy wyodrębnić te dwa rodzaje działalności. Brytyjska Izba Żegluga wyraża zatem wątpliwości co do stwierdzenia, że „Komisja stwierdziła, że podział rejsu morskiego na część wchodzącą w zakres transportu morskiego oraz na część wyłączonej z transportu morskiego jest niemożliwy”.

(47) Zdaniem Brytyjskiej Izby Żegluga nie ma potrzeby wprowadzania rozróżnienia pomiędzy przewozem towarów lub pasażerów, który jest realizowany do lub z miejsca znajdującego się w wykazie portów i instalacji, a przewozem do innych konkretnych miejsc znajdujących się na morzu. Izba jest zaniepokojona faktem, że najwyraźniej wprowadzono nowy warunek związany z celem, w jakim przewożony jest ładunek lub pasażer. Utrzymuje zatem, że motyw klienta nie mają wpływu na kwalifikowalność działalności żegluga. Brytyjska Izba Żegluga wyjaśnia, że konkretne miejsce przeznaczenia przewożonego materiału jest ustalane przede wszystkim przez klienta, zgodnie z przyszłym przeznaczeniem materiału lub zgodnie z pozwoleniem na korzystanie ze środowiska lub z innymi pozwoleniami.

(48) Jeżeli chodzi o opis zwykłej działalności kablownca w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, Brytyjska Izba Żegluga nie zgadza się ze wstępną oceną Komisji, zgodnie z którą kablownce załadowują ładunek kabli należący do ich klientów w portach i przewożą w kolejne miejsca, w tym do innych portów, gdzie ładunek jest dostarczany poprzez stopniowe układanie go na lub w dnie morza.

5.4. Norweskie Stowarzyszenie Armatorów

(49) Według Norweskiego Stowarzyszenia Armatorów Komisja powinna elastycznie interpretować koncepcję „transportu morskiego”, uwzględniając fakt, że przedsiębiorstwa zajmujące się kładzeniem kabli i pracami pogłębiarskimi charakteryzują się taką samą mobilnością międzynarodową i podlegają tym samym siłom ogólnoświatowej konkurencji, co klasyczny „transport morski”.

- (50) Ich zdaniem transport i kładzenie kabli z punktu A do punktu B jest jednoczesną i zintegrowaną operacją, podczas której kabel jest stopniowo „rozładowywany” na dnie morza.
- (51) Podobnie, Norweskie Stowarzyszenie Armatorów jest zdania, że przewóz mający na celu wyładunek urobku z prac pogłębiarskich należy uznać za transport, nawet jeżeli miejscem pogłębiania lub rozładunku nie jest ani port, ani instalacja morska.

5.5. Armateurs de France

- (52) Według Armateurs de France transport morski nie jest identycznie zdefiniowany w rozporządzeniach (EWG) nr 4055/86 i (EWG) nr 3577/92, do których odwołują się wytyczne. Zatem definicja transportu morskiego w kwestiach związanych z pomocą państwa nie musi być taka sama, jak definicja określona w rozporządzeniach. Armateurs de France utrzymuje, że mimo wszystko definicja przewidziana w rozporządzeniu (EWG) nr 3577/92 nie jest wyczerpująca. Według Armateurs de France kładzenie kabli i prace pogłębiarskie nie są zatem wyłączone z zakresu wytycznych.
- (53) Zdaniem Armateurs de France orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie C-251/04 nie ma związku z kwestionowaną działalnością, ponieważ nie wyklucza kładzenia kabli ani prac pogłębiarskich w ramach transportu morskiego. Armateurs de France podkreśla, że te rodzaje działalności nie stanowią usług „powiązanych, towarzyszących ani pomocniczych w stosunku do świadczenia usług transportu morskiego” w rozumieniu wyroku, ale raczej stanowią transport morski towarów do lub z instalacji morskich.
- (54) Armateurs de France utrzymuje, że gdyby interpretować wytyczne w taki sposób, że tylko transport morski *sensu stricto* kwalifikowałby się do pomocy dla transportu morskiego, to taka interpretacja teoretycznie wyłączałaby też z zakresu wytycznych statki płynące w drogę powrotną bez ładunku, po przetransportowaniu towarów. Ponieważ wytyczne obejmują już holowniki i pogłębiarki, w przypadku gdy ponad 50 % działalności faktycznie wykonanej przez holownik w danym roku stanowi transport morski, według Armateurs de France koncepcja ta powinna zostać rozszerzona na wszystkie statki usługowe, takie jak pogłębiarki i kablownce.

5.6. Alcatel-Lucent

- (55) Alcatel-Lucent podkreśla znaczenie kablownców na morskim rynku pracy, biorąc pod uwagę wymóg posiadania zaawansowanej wiedzy technicznej z tej dziedziny. Zdaniem firmy Alcatel-Lucent kablownce zatrudniają najbardziej wykwalifikowanych pracowników na całym morskim rynku pracy. Rozszerzenie zakresu systemu

DIS o kablownce spełnia zatem cel pomocy państwa dla transportu morskiego określony w wytycznych, ponieważ zabezpiecza wysokiej jakości miejsca pracy w Europie dla europejskich pracowników morskich. Ze względu na kryzys na rynku telekomunikacyjnym, flota kablownców pływających pod banderami Wspólnoty i konkurujących ze statkami pływającymi pod tanimi banderami zmniejszyła się z 80 do 35 statków.

- (56) Rynek ma charakter globalny. W szczytowym okresie bańki internetowej osiągnął 100 tys. km rocznie, następnie w latach 2003–2006 zmniejszył się do 20 tys. km rocznie, a obecnie zbliża się do poziomu 50–70 tys. km rocznie.
- (57) Biorąc pod uwagę fakt, że łączenie kabli wymaga rejsów transoceanicznych, a największe kablownce mogą wziąć na pokład jedynie około 3 000 km bębnow kablownych, Alcatel-Lucent jest zdania, że najważniejsza działalność kablownców polega na transporcie bębnow kablownych z fabryki kabli do miejsca na morzu, w którym kabel ma zostać podłączony i począwszy od którego będzie układany na dnie morza. Według firmy Alcatel-Lucent, kablowniec mieści się w kategorii transportu morskiego, biorąc pod uwagę fakt, że stale rozładowuje ładunek na trasie podczas ruchu statku. Zatem działalność polegająca na kładzeniu kabli należy uznać za przewóz ładunku.
- (58) Zdaniem firmy Alcatel-Lucent, rozporządzenia (EWG) nr 3577/92 i (EWG) nr 4055/86 nie ograniczają ściśle rodzajów miejsc przeznaczenia na morzu (pomiędzy dwoma portami lub pomiędzy portem a instalacją morską). Jej zdaniem określony punkt na morzu należy również uznawać za miejsce przeznaczenia mieszczące się w zakresie wytycznych. Ponadto można przyjąć, że po położeniu pierwszego metra kabla na dnie morza, kładzenie kabli staje się instalacją morską, a zatem dalsze kładzenie kabla nie jest niczym innym niż wykonywaniem przewozów do tej instalacji morskiej.
- (59) Zdaniem firmy Alcatel-Lucent wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie C-251/04 pośrednio pozwala na rozszerzenie definicji transportu morskiego, o ile jest on objęty celami wytycznych. Zdaniem firmy Alcatel-Lucent, ich głównym celem jest ochrona statków pływających pod banderą Wspólnoty i utrzymanie konkurencyjności floty na rynkach światowych. Zatem nawet jeżeli kładzenie kabli można uznać za świadczenie usług (towarzyszących lub pomocniczych w stosunku do świadczenia usług transportu morskiego), wytyczne obejmują swoim zakresem kładzenie kabli, ponieważ ta działalność również spełnia cele wytycznych.

- (60) Ponadto firma Alcatel-Lucent jest zdania, że ze względu na kwestie ochrony środowiska, ważne jest utrzymanie dużej floty kablownców pływających pod banderą Wspólnoty.

5.7. Duńskie Stowarzyszenie Armatorów

- (61) Według Duńskiego Stowarzyszenia Armatorów kładzenie kabli jest odrębnym rodzajem działalności, a nie usługą pomocniczą, jak na przykład holowanie, które zostało uznane w orzeczeniu ETS z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie C-251/04 za nieobjęte rozporządzeniami (EWG) nr 3577/92 i (EWG) nr 4055/86. Ponadto Duńskie Stowarzyszenie Armatorów uważa, że ważniejsze jest uwzględnienie celów wytycznych. Duńskie Stowarzyszenie Armatorów przypomina zatem, że europejskie kablownice zapewniają miejsca pracy w Europie dla wielu marynarzy. Ponadto kładzenie kabli może pomóc w ustalaniu zasad i norm bezpieczeństwa, a także w rejestracji takich statków w rejestrach Wspólnoty.
- (62) Duńskie Stowarzyszenie Armatorów utrzymuje, że kładzenie kabli jest narażone na takie same ograniczenia konkurencyjne, jak wspólnotowe przedsiębiorstwa transportu morskiego na rynku światowym. Zadaniem kablownic jest również żegluga międzykontynentalna.
- (63) Ponadto Duńskie Stowarzyszenie Armatorów jest zdania, że duńskie przepisy dotyczące bagrowania piasku są objęte wytycznymi ze względu na zastosowanie podobnych sformułowań. Według Duńskiego Stowarzyszenia Armatorów, wspomniane duńskie przepisy nie obejmują wydobywania. Ponadto prace pogłębiarskie kwalifikują się do otrzymania pomocy tylko wówczas, gdy spełniony jest wymóg, by co najmniej 50 % danej działalności stanowił transport morski.

5.8. Uwagi Danii w sprawie uwag stron trzecich

- (64) Przedstawiając swoje uwagi w sprawie uwag przekazanych przez zainteresowane strony, władze duńskie powtarzają swoje wcześniejsze argumenty i podkreślają, że wszystkie zainteresowane strony popierają objęcie kablownic wytycznymi.

6. OCENA ŚRODKÓW POMOCY

6.1. Kładzenie kabli

- (65) Po pierwsze, Komisja stwierdza, że podobnie jak transport morski, kładzenie kabli wymaga zatrudniania wykwalifikowanych marynarzy, posiadających podobne kwalifikacje, co marynarze zatrudnieni na tradycyjnych statkach wykonujących przewozy morskie. Komisja stwierdza ponadto, że marynarzy na pokładach kablownic obowiązuje to samo prawo pracy i ramy socjalne, co innych marynarzy.
- (66) Po drugie, Komisja stwierdza, że kablownice są statkami morskimi i muszą być poddawane takim samym kontrolom technicznym i kontrolom bezpieczeństwa, co statki przeznaczone do transportu morskiego.

- (67) Po trzecie, Komisja zgadza się, że istnieje niebezpieczeństwo przenoszenia działalności lądowej poza terytorium Wspólnoty przez przedsiębiorstwa zajmujące się kładzeniem kabli w poszukiwaniu bardziej sprzyjającego klimatu fiskalnego, a następnie zmiany bander tych statków na tanie bandery. W związku z tym Komisja uznaje, że kładzenie kabli jest z natury rynkiem globalnym.
- (68) Komisja stwierdza ponadto, że rozszerzenie systemu DIS na działalność polegającą na kładzeniu kabli w morzu pomogłoby utrzymać pracowników wspólnotowych na pokładach kablownic morskich kontrolowanych przez przedsiębiorstwa duńskie.
- (69) Wyzwania stojące przed wspólnotowymi przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność w zakresie kładzenia kabli w postaci globalnej konkurencji i przenoszenia działalności lądowej są podobne, jak w przypadku wspólnotowego transportu morskiego. W podobnym duchu wspólnotowa działalność polegająca na kładzeniu kabli podlega tym samym wymogom prawnym w zakresie pracy, techniki i bezpieczeństwa, co wspólnotowy transport morski. Ponadto niezbędni są wykwalifikowani i przeszkoleni marynarze, tak jak w przypadku transportu morskiego.
- (70) Właśnie te cechy leżą u podstaw wytycznych. Faktycznie, w pierwszym akapicie sekcji 2.2 wytycznych wśród głównych celów wymieniono: poprawę bezpieczeństwa na morzu, zachęcanie do przyjmowania bandery lub zmiany bandery na banderę zarejestrowaną w rejestrach państw członkowskich, udział w konsolidacji sektora morskiego w państwach członkowskich, utrzymywanie i ulepszanie *know-how* związanego z sektorem gospodarki morskiej oraz ochronę i wspieranie zatrudnienia europejskich marynarzy. Dotyczy to szczególnie pomocy państwa udzielanej w formie ograniczenia kosztów pracy (sekcja 3.2 wytycznych), uznawanej za „środki socjalne na rzecz zwiększenia konkurencyjności” (zob. nagłówek sekcji 3 wytycznych).

- (71) W związku z tym Komisja uznaje, że kładzenie kabli należy powiązać przez analogię z transportem morskim w celu zastosowania sekcji 3.2 wytycznych, a zatem kładzenie kabli powinno zostać objęte zakresem tego przepisu, chociaż Komisja nadal utrzymuje, że kładzenie kabli nie mieści się w definicji transportu morskiego określonej we wcześniej wymienionych rozporządzeniach i w wytycznych.

- (72) Komisja stwierdza zatem, że rozszerzenie systemu DIS na kablownice może zostać zaakceptowane poprzez zastosowanie do nich przez analogię sekcji 3.2 wytycznych, a zatem takie rozszerzenie jest zgodne ze wspólnym rynkiem.

6.2. Prace pogłębiarskie

- (73) Komisja odrzuca argument przedstawiony przez Danię dotyczący rzekomego nadużycia władzy przez Komisję poprzez wszczęcie postępowania wyjaśniającego w sprawie postanowień systemu DIS dotyczących prac pogłębiarskich. Do zgłoszenia dołączono wspomniane wcześniej rozporządzenie wykonawcze: Komisja uważa, że miała obowiązek przeanalizować również ten załącznik i stwierdzić, czy rozporządzenie wykonawcze stanowiło zmianę systemu DIS zatwierdzonego przez Komisję we wspomnianej wcześniej decyzji z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie NN 116/98 oraz środków pomocy, o których Dania poinformowała Komisję w 2005 r., aby dostosować system DIS do wytycznych z 2004 r.
- (74) Ponadto Komisja oddala zarzut, że dwa projekty ustaw zostały zatwierdzone pismem służb Komisji z dnia 18 maja 2005 r. W tym piśmie jasno napisano, że przyjęcia przez państwo członkowskie odpowiednich środków zaproponowanych przez Komisję w wytycznych nie należy postrzegać, z perspektywy proceduralnej, jako zgłoszenia nowej pomocy lub zmiany istniejącej pomocy. W powyższej odpowiedzi Komisja wyjaśniła również, że środki zgłoszone przez duńskie władze stanowią jedynie transpozycję odpowiednich środków proponowanych w wytycznych i nie wymagają zgłoszenia na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu WE.
- (75) Ponadto załączone do zgłoszenia rozporządzenie wykonawcze w znacznym stopniu odbiega od projektu ustawy, przedstawionego we wspomnianym wcześniej piśmie z dnia 21 stycznia 2008 r., istotnie rozszerzając zakres prac pogłębiarskich kwalifikujących się do otrzymania pomocy w porównaniu z tym, co przewidziano w projekcie ustawy, przesłanym wraz ze wspomnianym wcześniej zgłoszeniem. Wszczynając postępowanie, Komisja uznała, że postanowienia rozporządzenia wykonawczego nie stanowią nowej pomocy (ani pomocy przyznanej bezprawnie, ponieważ weszły już w życie), ale nadużycie istniejącej pomocy na mocy art. 16 rozporządzenia w sprawie pomocy państwa. Zatem istotnym rozdziałem rozporządzenia nie jest rozdział V w sprawie procedury dotyczącej istniejących programów pomocowych, jak założyły w swoich uwagach władze duńskie, ale rozdział IV dotyczący pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem.
- (76) Komisja miała zatem pełne prawo wszcząć postępowanie wyjaśniające odnośnie do rozporządzenia wykonawczego.
- (77) W piątym akapicie sekcji 3.2 wytycznych określono warunki, na których można przyznać pomoc państwa dla prac pogłębiarskich w postaci ograniczenia kosztów pracy. W systemie DIS uwzględniono już warunki przewidujące, że marynarze muszą być marynarzami Wspólnoty zatrudnionymi na statkach morskich w rozumieniu trzeciego akapitu sekcji 3.2 wytycznych oraz że pogłębiarki muszą być zarejestrowane w państwie członkowskim.
- (78) Ponadto władze duńskie wyjaśniły w swoich uwagach do decyzji o wszczęciu postępowania, że do objęcia systemem DIS kwalifikują się wyłącznie pogłębiarki z własnym napędem oraz że z systemu DIS wyłączone są m.in. prace pogłębiarskie prowadzone w portach i fiordach oraz ich okolicach.
- (79) Odnośnie do warunku, który przewiduje, że pogłębiarki muszą wykonywać transport morski przez co najmniej 50 % swojego czasu pracy, Komisja stwierdza, że „transport morski” w przypadku prac pogłębiarskich zdefiniowany jest w szesnastym akapicie sekcji 3.1 wytycznych jako „transport urobku na głębokim morzu” i nie obejmuje „samego wydobycia lub pogłębiania”. W związku z powyższym Komisja stwierdza, że samo wydobycie lub pogłębianie nie jest objęte definicją prac pogłębiarskich kwalifikujących się do otrzymania pomocy opisanych we wspomnianym powyżej duńskim rozporządzeniu. Komisja stwierdza ponadto, że „przepłynięcie z miejsca wydobycia do miejsca rozładunku urobku” oraz „żegluga pomiędzy miejscami wydobycia” faktycznie stanowią transport urobku. Komisja akceptuje również fakt, że w transporcie morskim statki nie zawsze pływają z ładunkiem ze względu na nierównowagę panującą na pewnych szlakach handlowych. Logiczne jest zatem uznanie przez analogię, że „przepłynięcie statku z portu do miejsca wydobycia” oraz „przepłynięcie z miejsca rozładunku do portu” stanowi transport morski. Podobnie „rozładunek” jest nieodłącznym elementem transportu morskiego. Ponadto kiedy na żądanie organów władzy publicznej pogłębiarki świadczą pomoc na głębokim morzu, czas przeznaczony przez nie bezpośrednio i wyłącznie na tę pomoc liczy się do transportu morskiego.
- (80) Komisja stwierdza zatem, że działalność pogłębiarek określona w rozporządzeniu wykonawczym może być objęta systemem DIS, z wyjątkiem działalności związanej z „żeglugą w miejscach wydobycia”, której faktycznie nie można wyodrębnić od samych prac wydobywczych czy pogłębiarskich.
- (81) Komisja zaakceptowała również większość działalności zdefiniowanej przez duńskie władze we wspomnianym powyżej rozporządzeniu jako kwalifikującą się do objęcia systemem DIS w oparciu o wymienione poniżej elementy.
- (82) Prace pogłębiarskie wymagają zatrudniania wykwalifikowanych marynarzy, których obowiązuje to samo prawo pracy i ramy socjalne, co pozostałych marynarzy.
- (83) Pogłębiarki są statkami morskimi i muszą być poddawane takim samym kontrolom technicznym i kontrolom bezpieczeństwa, co statki przeznaczone do transportu morskiego.
- (84) Ponadto istnieje ryzyko przenoszenia działalności lądowej przez przedsiębiorstwa pogłębiarskie poza terytorium Wspólnoty w poszukiwaniu bardziej sprzyjającego klimatu fiskalnego oraz systemu ubezpieczeń społecznych, a następnie zmiany bander ich statków na tanie bandery.

(85) Komisja uznaje zatem, że system DIS może obejmować prace pogłębiarskie prowadzone na morzu zgodnie z definicją z rozporządzenia wykonawczego z wyjątkiem żegluga w miejscach wydobywania.

6.3. Ograniczenie terminu ważności decyzji Komisji w dziedzinie pomocy państwa

(86) Ostatnio Komisja nie akceptuje już bezterminowych programów pomocy państwa – ani zmian w takich programach – w związku z czym obecnie wymaga, by czas trwania zgłaszanych programów wynosił maksymalnie 10 lat.

(87) Zgodnie z obecną praktyką Komisja ma zatem obowiązek narzucić termin wygaśnięcia zgłoszonego środka pomocy. Komisja musi zatem postanowić, by władze duńskie ponownie powiadomiły o zmianie w systemie DIS ocenianym w niniejszej decyzji na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu WE najpóźniej w terminie 10 lat od daty powiadomienia o niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Środki, których wprowadzenie na rzecz kablówców morskich przewiduje Dania, są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

2. Środki wprowadzone przez Danię na rzecz pogłębiarek morskich są zgodne ze wspólnym rynkiem, pod warunkiem że żegluga w miejscach wydobywania nie będzie zaliczana do działalności kwalifikującej się do otrzymania pomocy.

Artykuł 2

Dania ma obowiązek ponownie zgłosić zmianę w systemie DIS ocenianym w niniejszej decyzji na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu WE najpóźniej w terminie 10 lat od daty powiadomienia o niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Danii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 maja 2009 r.****zmieniająca decyzję 2006/771/WE w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3710)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2009/381/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/771/WE ⁽²⁾ służy harmonizacji technicznych warunków użytkowania widma na potrzeby różnorodnych urządzeń bliskiego zasięgu, takich jak systemy alarmowe, urządzenia łączności lokalnej, mechanizmy do otwierania drzwi oraz implanty medyczne. Urządzenia bliskiego zasięgu to zwykle produkty wytwarzane na skalę masową lub urządzenia przenośne, które bez trudu mogą być przewożone za granicę i tam wykorzystywane; różnice w warunkach dostępu do częstotliwości utrudniają ich swobodny przepływ, zwiększają ich koszty produkcji oraz stwarzają ryzyko szkodliwych zakłóceń innych zastosowań i służb radiokomunikacyjnych.
- (2) Decyzją Komisji 2008/432/WE ⁽³⁾ zmieniono zharmonizowane warunki techniczne dla urządzeń bliskiego zasięgu zamieszczone w decyzji 2006/771/WE, zastępując jej załącznik.
- (3) W związku z szybkim postępem technicznym i zmieniającymi się potrzebami społeczeństwa mogą się jednak pojawiać nowe zastosowania urządzeń bliskiego zasięgu, które będą wymagać okresowej aktualizacji warunków harmonizacji widma radiowego.
- (4) W dniu 5 lipca 2006 r. Komisja, zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji nr 676/2002/WE, udzieliła Europejskiej Konferencji Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT) stałego mandatu ⁽⁴⁾ w zakresie aktualizacji załącznika do decyzji 2006/771/WE w związku z rozwojem technologii i rynku w zakresie urządzeń bliskiego zasięgu.

(5) W przedłożonym na podstawie tego mandatu sprawozdaniu z listopada 2008 r. ⁽⁵⁾ CEPT zaleciła Komisji zmianę szeregu aspektów technicznych w załączniku do decyzji 2006/771/WE.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/771/WE.

(7) Urządzenia, które pracują zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, muszą również spełniać wymogi dyrektywy nr 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności ⁽⁶⁾, tak aby możliwe było efektywne wykorzystanie widma radiowego oraz uniknięcie zakłóceń, co należy wykazać przez zgodność z normami zharmonizowanymi albo przez spełnienie alternatywnych procedur oceny zgodności.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Widma Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2006/771/WE zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 maja 2009 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 11.11.2006, s. 66.

⁽³⁾ Dz.U. L 151 z 11.6.2008, s. 49.

⁽⁴⁾ Stały mandat udzielony CEPT w zakresie corocznej aktualizacji technicznego załącznika do decyzji Komisji w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu (5 lipca 2006 r.).

⁽⁵⁾ Sprawozdanie CEPT nr 26, RSCOM 08-88.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Zharmonizowane zakresy częstotliwości i parametry techniczne urządzeń bliskiego zasięgu

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy ⁽¹⁾	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń ⁽²⁾	Inne ograniczenia ⁽³⁾	Data wdrożenia
Urządzenia bliskiego zasięgu ogólnego stosowania ⁽⁴⁾	6 765–6 795 kHz	42 dBμA/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	13,553–13,567 MHz	42 dBμA/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	26,957–27,283 MHz	10 mW zastępczej mocy promieniowanej (e.r.p.), która wynosi 42 dBμA/m w odległości 10 metrów		Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	40,660–40,700 MHz	10 mW e.r.p.		Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	433,050–434,040 ⁽⁵⁾ MHz	1 mW e.r.p. oraz gęstość mocy 13 dBm/10 kHz dla modulacji szerokości pasma powyżej 250 kHz		Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
		10 mW e.r.p.	Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 10 %	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	434,040–434,790 ⁽⁵⁾ MHz	1 mW e.r.p. oraz gęstość mocy 13 dBm/10 kHz dla modulacji szerokości pasma powyżej 250 kHz		Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
		10 mW e.r.p.	Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 10 %	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
			Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 100 % przy odstępniekanałowym do 25 kHz	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
	863,000–868,000 MHz	25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy ⁽¹⁾	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń ⁽²⁾	Inne ograniczenia ⁽³⁾	Data wdrożenia
Urządzenia bliskiego zasięgu ogólnego stosowania ⁽⁴⁾ (ciąg dalszy)	868,000–868,600 ⁽⁵⁾ MHz	25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 października 2008 r.
		25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
	868,700–869,200 ⁽⁵⁾ MHz	25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 października 2008 r.
		25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy ⁽¹⁾	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń ⁽²⁾	Inne ograniczenia ⁽³⁾	Data wdrożenia
Urządzenia bliskiego zasięgu ogólnego stosowania ⁽⁴⁾ (ciąg dalszy)	869,400–869,650 ⁽⁵⁾ MHz	500 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 10 %. Odstęp sąsiedniokanałowy musi wynosić 25 kHz, z wyjątkiem sytuacji, kiedy cały zakres może być również używany jako jeden kanał dla szybkiej transmisji danych	Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 października 2008 r.
		25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
	869,700–870,000 ⁽⁵⁾ MHz	5 mW e.r.p.	Transmisja głosu dozwolona przy zastosowaniu zaawansowanych technik osłabiania zakłóceń	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
		25 mW e.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE. Jako alternatywę można zastosować aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ na poziomie 0,1 %.	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 października 2008 r.
	2 400–2 483,5 MHz	10 mW zastępczej mocy promieniowanej izotropowo (e.i.r.p.)			1 czerwca 2007 r.
	5 725–5 875 MHz	25 mW e.i.r.p.			1 czerwca 2007 r.
	24,150–24,250 GHz	100 mW e.i.r.p.			1 października 2008 r.
61,0–61,5 GHz	100 mW e.i.r.p.			1 października 2008 r.	

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy ⁽¹⁾	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń ⁽²⁾	Inne ograniczenia ⁽³⁾	Data wdrożenia
Szerokopasmowe systemy transmisji danych	2 400–2 483,5 MHz	100 mW e.i.r.p. oraz gęstość mocy 100 mW/100 kHz e.i.r.p. dla modulacji ze skakaniem po częstotliwościach (<i>frequency hopping</i>), gęstość mocy 10 mW/MHz e.i.r.p. dla innych rodzajów modulacji	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE		1 listopada 2009 r.
	57,0–66,0 ⁽⁵⁾ GHz	40 dBm e.i.r.p. oraz gęstość mocy 13 dBm/MHz e.i.r.p.		Z wyjątkiem zastosowań na zewnątrz budynków	1 listopada 2009 r.
		25 dBm e.i.r.p. oraz gęstość mocy – 2 dBm/MHz e.i.r.p.		Z wyjątkiem urządzeń zainstalowanych na zewnątrz budynków	1 listopada 2009 r.
Systemy alarmowe	868,600–868,700 MHz	10 mW e.i.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Cały zakres częstotliwości może być również używany jako jeden kanał dla szybkiej transmisji danych Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 1,0 %		1 października 2008 r.
	869,250–869,300 MHz	10 mW e.i.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 0,1 %		1 czerwca 2007 r.
	869,300–869,400 MHz	10 mW e.i.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 1,0 %		1 października 2008 r.
	869,650–869,700 MHz	25 mW e.i.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 10 %		1 czerwca 2007 r.
Urządzenia alarmowe pomocy socjalnej ⁽⁷⁾	869,200–869,250 MHz	10 mW e.i.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 0,1 %		1 czerwca 2007 r.
Urządzenia do zastosowań indukcyjnych ⁽⁸⁾	20,050–59,750 kHz	72 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	59,750–60,250 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	60,250–70,000 kHz	69 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	70–119 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	119–127 kHz	66 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy (1)	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń (2)	Inne ograniczenia (3)	Data wdrożenia
Urządzenia do zastosowań indukcyjnych (8) (ciąg dalszy)	127–140 kHz	42 dBμA/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	140–148,5 kHz	37,7 dBμA/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	148,5–5 000 kHz W następujących zakresach obowiązują wyższe wartości natężenia pola oraz dodatkowe ograniczenia wykorzystania:	– 15 dBμA/m w odległości 10 m w każdej szerokości pasma wynoszącej 10 kHz Ponadto w przypadku systemów pracujących z szerokością pasma przekraczającą 10 kHz, sumaryczne natężenie pola wynosi – 5 dBμA/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	400–600 kHz	– 8 dBμA/m w odległości 10 m		Niniejsze warunki wykorzystania odnoszą się tylko do RFID (9)	1 października 2008 r.
	3 155–3 400 kHz	13,5 dBμA/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	5 000–30 000 kHz W następujących zakresach obowiązują wyższe wartości natężenia pola oraz dodatkowe ograniczenia wykorzystania:	– 20 dBμA/m w odległości 10 m w każdej szerokości pasma wynoszącej 10 Hz Ponadto w przypadku systemów pracujących z szerokością pasma przekraczającą 10 kHz, sumaryczne natężenie pola wynosi – 5 dBμA/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	6 765–6 795 kHz	42 dBμA/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	7 400–8 800 kHz	9 dBμA/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	10 200–11 000 kHz	9 dBμA/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.
	13 553–13 567 kHz	42 dBμA/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	60 dBμA/m w odległości 10 m		Niniejsze warunki wykorzystania odnoszą się tylko do RFID (9) i EAS (10)	1 października 2008 r.	
26 957–27 283 kHz	42 dBμA/m w odległości 10 m			1 października 2008 r.	

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy ⁽¹⁾	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń ⁽²⁾	Inne ograniczenia ⁽³⁾	Data wdrożenia
Aktywne wyroby medyczne do implantacji ⁽¹¹⁾	9–315 kHz	30 dB μ A/m w odległości 10 m	Aktywność nadajnika ⁽⁶⁾ : 10 %		1 października 2008 r.
	402–405 MHz	25 μ W e.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy: 25 kHz Pojedyncze nadajniki mogą łączyć sąsiadujące kanały dla zwiększenia szerokości pasma do 300 kHz. Możliwe jest wykorzystanie innych technik dostępu do widma i osłabiania zakłóceń, w tym dla pasm o szerokości większej niż 300 kHz, pod warunkiem że ich parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE, tak by zapewnić zgodność działania z innymi użytkownikami, a zwłaszcza z radiosondami meteorologicznymi.		1 listopada 2009 r.
Bezprzewodowe urządzenia do transmisji sygnałów akustycznych ⁽¹²⁾	87,5–108,0 MHz	50 nW e.r.p.	Odstęp sąsiedniokanałowy do 200 kHz		1 października 2008 r.
	863–865 MHz	10 mW e.r.p.			1 czerwca 2007 r.
Urządzenia do radiolokacji ⁽¹³⁾	2 400–2 483,5 MHz	25 mW e.i.r.p.			1 listopada 2009 r.
	17,1–17,3 GHz	26 dBm e.i.r.p.	Należy zastosować techniki dostępu do widma oraz osłabiania zakłóceń, których parametry działania odpowiadają co najmniej technikom przewidzianym w normach zharmonizowanych przyjętych na mocy dyrektywy 1999/5/WE	Niniejsze warunki wykorzystania odnoszą się tylko do systemów ziemskich	1 listopada 2009 r.
Radar sondujący poziom napełnienia zbiornika ⁽¹⁴⁾	4,5–7,0 GHz	24 dBm e.i.r.p. ⁽¹⁵⁾			1 listopada 2009 r.
	8,5–10,6 GHz	30 dBm e.i.r.p. ⁽¹⁵⁾			1 listopada 2009 r.
	24,05–27,0 GHz	43 dBm e.i.r.p. ⁽¹⁵⁾			1 listopada 2009 r.
	57,0–64,0 GHz	43 dBm e.i.r.p. ⁽¹⁵⁾			1 listopada 2009 r.
	75,0–85,0 GHz	43 dBm e.i.r.p. ⁽¹⁵⁾			1 listopada 2009 r.

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakres częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola/gęstość mocy ⁽¹⁾	Dodatkowe parametry regulacyjne/wymagania dotyczące dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń ⁽²⁾	Inne ograniczenia ⁽³⁾	Data wdrożenia
Zdalne sterowanie modeli ⁽¹⁶⁾	26 990–27 000 kHz	100 mW e.r.p.			1 listopada 2009 r.
	27 040–27 050 kHz	100 mW e.r.p.			1 listopada 2009 r.
	27 090–27 100 kHz	100 mW e.r.p.			1 listopada 2009 r.
	27 140–27 150 kHz	100 mW e.r.p.			1 listopada 2009 r.
	27 190–27 200 kHz	100 mW e.r.p.			1 listopada 2009 r.
Identyfikacja radiowa (RFID)	2 446–2 454 MHz	100 mW e.i.r.p.			1 listopada 2009 r.

- ⁽¹⁾ Państwa członkowskie muszą zezwolić na wykorzystanie widma radiowego do maksymalnych wartości mocy, natężenia pola lub gęstości mocy podanych w niniejszej tabeli. Zgodnie z art. 3 ust. 3 decyzji 2006/771/WE państwa członkowskie mogą określić mniej restrykcyjne warunki, tj. zezwolić na wykorzystanie widma przy wyższych wartościach mocy, natężenia pola lub gęstości mocy.
- ⁽²⁾ Oprócz tych »dodatkowych parametrów regulacyjnych/wymagań dotyczących dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń« państwa członkowskie nie mogą określać żadnych innych parametrów ani wymagań dotyczących dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń. Możliwość określenia mniej restrykcyjnych warunków w rozumieniu art. 3 ust. 3 decyzji 2006/771/WE oznacza, że państwa członkowskie mogą w określonej komórce tabeli zupełnie zrezygnować z parametrów/wymagań dotyczących dostępu do widma oraz technik osłabiania zakłóceń lub dopuścić wyższe wartości.
- ⁽³⁾ Oprócz tych »innych ograniczeń« państwa członkowskie nie mogą określać żadnych dodatkowych ograniczeń wykorzystania widma. Możliwość określenia mniej restrykcyjnych warunków w rozumieniu art. 3 ust. 3 decyzji 2006/771/WE oznacza, że państwa członkowskie mogą zrezygnować z jednego lub z większej liczby tych ograniczeń.
- ⁽⁴⁾ Kategoria ta jest dostępna dla każdego zastosowania, które spełnia warunki techniczne (typowe zastosowania to telemetria, zdalne sterowanie, systemy alarmowe, szeroko pojęta transmisja danych i inne podobne zastosowania).
- ⁽⁵⁾ Dla tego zakresu częstotliwości państwa członkowskie muszą umożliwić wszystkie alternatywne warunki wykorzystania.
- ⁽⁶⁾ »Aktywność nadajnika« oznacza wyrażoną w procentach ilość czasu w dowolnym jednogodzinnym przedziale, w którym urządzenie aktywnie nadaje. Możliwość określenia mniej restrykcyjnych warunków w rozumieniu art. 3 ust. 3 decyzji 2006/771/WE oznacza, że państwa członkowskie mogą dopuścić wyższe wartości dla »aktywności nadajnika«.
- ⁽⁷⁾ Urządzenia alarmowe pomocy społecznej służą ludziom starszym lub osobom niepełnosprawnym, umożliwiając uruchomienie alarmu w przypadku gdy osoby te znajdują się w stanie zagrożenia.
- ⁽⁸⁾ Kategoria ta obejmuje między innymi: urządzenia służące do unieruchamiania pojazdów, do identyfikacji zwierząt, systemy alarmowe, wykrywanie kabli, gospodarowanie odpadami, identyfikację osób, bezprzewodowe łącza głosowe, kontrolę dostępu, czujniki zbliżeniowe, systemy antykradzieżowe, w tym antykradzieżowe systemy indukcyjne RF, przesyłanie danych do urządzeń przenośnych, automatyczną identyfikację produktów, bezprzewodowe systemy sterowania i automatyczne pobieranie opłat drogowych.
- ⁽⁹⁾ Kategoria ta obejmuje zastosowania indukcyjne wykorzystywane w identyfikacji radiowej (*Radio Frequency Identification*, RFID).
- ⁽¹⁰⁾ Kategoria ta obejmuje zastosowania indukcyjne wykorzystywane w elektronicznej ochronie towarów (*Electronic Article Surveillance*, EAS).
- ⁽¹¹⁾ Kategoria ta obejmuje elementy radiowe aktywnych wyrobów medycznych do implantacji zdefiniowanych w dyrektywie Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania (Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17).
- ⁽¹²⁾ Zastosowania w bezprzewodowych urządzeniach do transmisji sygnałów akustycznych, m.in.: głośniki bezprzewodowe; słuchawki bezprzewodowe; słuchawki bezprzewodowe do urządzeń przenośnych, takich jak np. przenośny odtwarzacz CD, magnetofon lub odbiornik radiowy; słuchawki bezprzewodowe do użytku w pojazdach, np. z odbiornikiem radiowym lub telefonem komórkowym; douszne monitory odsłuchowe wykorzystywane do transmisji dźwięku podczas koncertów lub innych widowisk scenicznych.
- ⁽¹³⁾ Kategoria ta obejmuje urządzenia wykorzystywane do określania pozycji, prędkości lub innych właściwości obiektu, lub do uzyskiwania informacji związanych z tymi parametrami.
- ⁽¹⁴⁾ Radary sondujące poziom napełnienia zbiornika (TLPR) są to urządzenia radiolokacyjne, które wykorzystuje się do pomiarów napełniania zbiornika i które instaluje się w zbiornikach wykonanych z metalu lub zbrojonego betonu, lub w podobnych obiektach wykonanych z materiału o podobnych właściwościach tłumiących. Zbiornik przeznaczony do przechowywania danej substancji.
- ⁽¹⁵⁾ Wewnątrz zamkniętego zbiornika zastosowanie ma maksymalna moc odpowiadająca widmowej gęstości wynoszącej – 41,3 dBm/MHz e.i.r.p. mierzoną poza 500-litrowym zbiornikiem testowym.
- ⁽¹⁶⁾ Kategoria ta obejmuje urządzenia wykorzystywane do kontrolowania ruchu modeli (głównie miniaturowych wersji pojazdów) w powietrzu, na lądzie lub nad/pod powierzchnią wody.»

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

ADDENDUM

do DECYZJI KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ATALANTA/3/2009 z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia komitetu uczestników operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu zapobieganie aktom piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii, odstraszanie od nich oraz ich zwalczanie (Atalanta) (2009/369/WPZiB)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 112 z dnia 6 maja 2009 r.)

Do decyzji Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa Atalanta/3/2009 z dnia 21 kwietnia 2009 r. dodaje się następujący załącznik:

„ZAŁĄCZNIK

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 UST. 1

— Norwegia”

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>